

Cuvânt înainte

DESPRE SFÂNTUL IOAN EVANGHELISTUL

fântul Ioan din Galileea, feciorul lui Zevedeu, fratele lui Iacov, celui mai mare, la apostolie, prin Iisus, cu frate-său împreună chemat, care, lăsând mreaja și pre tatăl său, au urmat. Mai pre urmă de toți, au scris Evangheliia grecească, după ce din ostrovul Patmos, de la izgonire, s-au întors la Efes, de ucenicii săi și de besearicile dimprejur îndemnat. Pricina au fost mai întâiu ca eresurile lui Cherintie, a lui Evion și a nicolaiteanilor, care tăgăduia dumnezeirea lui Hristos, să le areate mincinoase.

A doao, ca ceale ce s-ar vedea a nu fi scrise la ceialalți evangheliști să le tâlcuiască și, mai vârtos, ceale ce Hristos, în anul învățaturii Sale, cel dintâiu au făcut și au învățat, fiindcă ceialalți evangheliști de la întruparea Domnului istorie evanghelică au început. Ioan de la veacina cuvântului naștere o înceape și prin scurtă a cuvintelor întocmire, așa o spune cât mai toate eresurile despre dumnezeiasca și omeneasca lui Iisus Hristos naștere, începute, le-au stricat.

SFÂNTA EVANGHELIE a Domnului Iisus Hristos de la Ioan

CAP 1

Cuvânt e Dumnezeu, viață și lumină ce luminează pre tot omul, prin carele toate s-au făcut. De Carele mărturisește Ioan, zicându-se pre sine a fi glasul și neveadnic a-I dezlega cureaia încălțămintelor. Și cum că-i mielul lui Dumnezeu, carele ia păcatul lumii. Andrei, unul din ucenicii Lui, carii au mers după Iisus, aduce la El și pre Simon, fratele său. Și Filip, fiind chemat de Iisus, aduce la El pe Natanail.

1. **I**ntru început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.
2. Acesta, întru început, era la Dumnezeu.
3. Toate printr-Însul s-au făcut; și fără de Dânsul nimic nu s-au făcut ce s-au făcut.
4. Întru Dânsul viață era și viața era lumină oamenilor.
5. Și lumina întru întunearec luminează și întunearecul nu o au cuprins.
- 6.* Fost-au om trimis de la Dumnezeu, numele lui Ioan.

*Mate.
3, 1
Marco
1, 2

7. Acesta au venit întru mărturie, ca se mărturisească de Lumină, ca toți să crează prin el.

8. Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească de Lumină.

Jos 9. Era Lumina cea adevărată, carea luminează pre tot omul ce vine în lume.

10. În lume era și lumea printr-Însul s-au făcut* și lumea pre El nu L-au cunoscut.

*Evrei 11, 3 11. Întru ale Sale au venit și ai Săi pre Dânsul nu L-au priimit.

12. Iară când L-au priimit pre Dânsul, le-au dat lor puteare, ca se fie fiii lui Dumnezeu, celor ce cred întru numele Lui,

13. Carii nu din sânge, nici din voie trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut.

Mat. 1, 16 14. Și Cuvântul trup S-au făcut și S-au sălășluit întru noi (și am văzut mărirea Lui ca mărirea a Unui-Născut de la Tatăl) plin de dar și de adevăr.

15. Ioan mărturisea de Dânsul și striga, grăind: „Acesta era de Carele am zis: «Carele după mine vine, mai înainte de mine au fost, ca mai întâiu de mine era».

1 Ti. 6, 17 16. Și, din plinirea Lui, noi toți am luat și dar pentru dar.

17. Că Leagea prin Moisi au fost dată, iară darul și adevărul prin Iisus Hristos au fost.

1Ti. 6, 16 18. Pre Dumnezeu nimenea nu L-au văzut, nici odinioară; Unul-Născut Fiiul, Carele este în sânul Tatălui, Acela au spus”.

4, 12 19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis jidovii din Ierusalim preoți și leviți ca să-l întreabe pre dânsul: „Tu cine ești?”

20. Și au mărturisit și nu au tăgăduit. Și au mărturisit că: „Nu sânt eu Hristos”.

21. Și l-au întrebat: „Dară cine ești? Au, doară, Ilie ești tu?” Și au zis: „Nu sânt”. „Prorocul ești tu?” Și au răspuns: „Nu sânt”.

22. Deci, au zis lui: „Cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis pre noi. Ce zici de tine însuși?”

Ioan [Isaia] 40, 3 23. El au zis: „Eu sânt glasul celui ce strigă în pustie: «Gătiți calea Domnului», precum au zis Isaia Prorocul”.

Mate. 24. Și cei trimiși era din farisei.

3, 3 25. Și l-au întrebat pre el și i-au zis lui: „Dară pentru ce botezi, deacă nu ești tu Hristos, nici Ilie, nici prorocul?”

Luca 3, 4 26. Răspuns-au lor Ioan, zicând:* „Eu botez cu apă; iară în mijlocul vostru stă pre Carele voi nu-L știți;

Mat. 3, 11 27. Acela este Carele vine după mine, Carele mai înainte de mine au fost, Căruia nu sânt eu vreadnic să-l dezleg curealele încălțămintelor Lui”.

*Marc. 1, 7 28. Acestea au fost în Vitavara, de ceaa parte de Iordan, unde era Ioan botezind.

Fapte 1, 5 29. A doao zi, au văzut Ioan pre Iisus venind

11, 16 19, 4

cătră sine și au zis: „Iată, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce rădică păcatul lumii.

30. Acesta easte de Carele eu am zis: «După mine vine bărbat, Carele înaintea mea au fost, că înainte de mine era».

31. Și eu nu L-am știut; ci ca să Se areate lui Israil, pentru aceasta am venit eu, cu apă botezind”.

32. Și au mărturisit Ioan, zicând* că: „Am văzut Duhul ca un porumb pogorând din ceriu și au odihnit pre Dânsul.

33. Și eu nu L-am știut pre El, ci Cel ce m-au trimis pre mine să botez cu apă, Acela mi-au zis mie: «Preste Carele vei vedea Duhul pogorând și rămâind pre Dânsul, Acela easte Carele botează cu Duh Sfânt».

34. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta easte Fiiul lui Dumnezeu”.

35. A doao zi, iară sta Ioan și doi din ucenicii lui.

36. Și, văzând pre Iisus umblând, au zis: „Iată, Mielul lui Dumnezeu!”

37. Și l-au auzit pre el cei doi ucenici grăind și au mers după Iisus.

38. Iară întorcându-Să Iisus și văzindu-i pre ei mergând după El, le-au zis lor:

39. „Ce căutați?” Iară ei au zis Lui: „(Ravvi) ce să zice, tâlcuindu-se, «Învățătoriule», unde lăcuiești?”

40. Zis-au lor: „Veniți și vedeți”. Ei au venit și au văzut unde lăcuia; și la El au rămas în zioa aceea. Și era ca la zece ceasuri.

41. Era Andrei, fratele lui Simon Petru, unul din cei doi, carii auzisă de la Ioan și merseasă după Dânsul.

42. Aflat-au acesta întâiu pre Simon, fratele său, și i-au zis lui: „Aflat-am pre Mesia”, ce să tâlcuiască: Hristos.

43. Și-l dusă pre dânsul cătră Iisus și căutând la el, Iisus au zis: „Tu ești Simon, feciorul lui Iona, tu te vei chema Chifa”, ce să tâlcuiască: Petru.

44. A doao zi, vrut-au Iisus să meargă în Galileea și au aflat pre Filip și i-au zis lui: „Vino după Mine”.

45. Și era Filip din Vitsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru.

46. Aflat-au Filip pre Natanail și zisă lui: „De Carele au scris* Moisi în Leage și prorocii** am aflat, pre Iisus, fiiul lui Iosif, Carele easte din Nazaret”.

47. Și au zis Natanail lui: „Din Nazaret poate fi ceva bine?” Zise Filip lui: „Vino și vezi”.

48. Și au văzut Iisus pre Natanail viind cătră Dânsul și au zis de dânsul: „Iată, cu adevărat israiltean, întru carele vicleșug nu easte”.

49. Zis-au Natanail Lui: „De unde mă cunoști?” Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: „Mai nainte, până nu te-au chemat pre tine Filip, fiind supte smochin, te-am văzut”.

*Mat. 3, 16 Marco 1, 10 Luca 3, 22

*Facer. 49, 10 2 Leage 18, 18 **Isaia 40, 10 45, 8 Ieremie 25, 5 Iezechei. 34, 23 37, 24 Daniil 9, 24 25

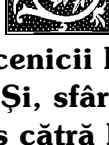
50. Răspuns-au Natanail și au zis Lui: „Ravvi, Tu ești Fiiul lui Dumnezeu? Tu ești împăratul lui Israil?”

51. Răspuns-au Iisus și au zis lui: „Pentru că am zis ție că te-am văzut supt smochin, crezi? Mai mari de acestea vei vedea”.

52. Și i-au zis lui: „Adevăr, adevăr grăiesc voao, de acum veți vedea ceriul deschis și îngerii lui Dumnezeu suindu-să și pogorându-să pre Fiiul Omenesc”.

CAP 2

Iisus, fiind chemat la nuntă, preface apa în vin. Și din Capernaum, venind în Ierusalim, scoate din besearică pre cei ce vindea și cumpăra. Și sămn cerând jidovilor, zice: „Spargeți besearica aceasta, i proci”. Mulți pentru seamne au crezut întru numele Lui, căroră El nu să încredea.

1. i, în zioa a treia, nuntă s-au făcut în Cana Galileii. Și era muma lui Iisus acolo.
2. Iară au fost chemat și Iisus și ucenicii Lui la nuntă.
3. Și, sfârșindu-să vinul, au zis muma lui Iisus cătră Dânsul: „Vin n-au”.
4. Zis-au ei Iisus: „Ce e Mie și ție, muiare, încă n-au venit ceasul Mieu”.
5. Zis-au muma Lui slugilor: „Orice ar zice voao, faceți”.
6. Și era acolo șeasă vasă de piază, pusă după curăția jidovilor, carele luoa câte doao sau trei veadre.
7. Zis-au lor Iisus: „Umpleți vasăle de apă”. Și le-au umplut până sus.
8. Și le-au zis lor: „Turnați acum și aduceți nunului”. Și adusă.
9. Și, după ce gustă nunul apa, ce să făcusă vin (și nu știa de unde easte; iară slugile care turnasă apa știa), strigat-au pre mire nunul,
10. Și i-au zis lui: „Tot omul întâiu vinul cel bun pune și, deacă să îmbată, atunci cel mai prost. Iară tu ai ținut vinul cel bun până acum”.
11. Aceasta au făcut începătura seamnelor Iisus în Cana Galileii și Ș-au arătat slava Sa. Și au crezut întru El ucenicii Lui.
12. După aceasta, S-au pogorât în Capernaum El și muma Lui și frații Lui și ucenicii Lui, și acolo nu au șazut zile multe.
13. Și era aproape Paștile jidovilor și S-au suit Iisus în Ierusalim.
14. Și au găsit în besearică pre cei ce vindea boi și oi și porumbi și pre schimbătorii de bani, șezând.
15. Și, făcând biciu de ștreanguri, pre toți i-au scos din besearică, oile și boii, și răsipi banii schimbătorilor și measele le-au răsturnat.
16. Și celor ce vindea porumbi le-au zis:

„Luoți aceastea de aicea; și nu faceți Casa Tatălui Mieu casă de neguțatorie”.

17. Iară ș-au adus aminte ucenicii Lui că easte scris: * „Dragostea Casei Tale mă mână pre mine”.

18. Răspuns-au jidovii și I-au zis Lui: „Ce sămn arăți noao de faci aceste?”

19. Răspuns-au Iisus și le-au zis lor: * „Spargeți besearica aceasta și în trei zile o voi rădica”.

20. Și zisă jidovii: „În patruzeci și șeasă de ani s-au zidit besearica aceasta! Și Tu în trei zile vrei să o rădici?”

21. Iară El zicea de besearica trupului Său.

22. Deci, când Să sculă din morți, ș-au adus aminte ucenicii că aceasta zicea lor* și au crezut Scripturii și cuvântului, care le zisease Iisus.

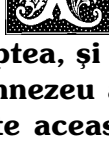
23. Iară fiind El în Ierusalim, la sărbătoarea Paștilor, mulți au crezut întru numele Lui, văzind seamnele Lui, care le făcea.

24. Iară Iisus nu Să încredea pre Sine lor, pentru că El știa pre toți,

25. Și pentru că nu avea El lipsă ca să-I mărturisească cineva despre om, că El știa ce easte în om.

CAP 3

Învăță noaptea pre Nicodim de a doao naștere din apă și din Duh și de a Sa înălțare ca a șearpelui celui de aramă. Și cum că Dumnezeu au trimis pre Fiiul Său a mântui lumea. Făcându-să întrebare de curățire. Ioan, ucenicilor săi ce cârtea de Hristos, laudă pre Hristos, zicând că Aceluia Îi trebuie a creaște, iară pre sine a să micșora. Și cum că Tatăl toate I-au dat în mâna Lui, ca cel ce creade într-Însul să aibă viața de veaci, iară cel ce nu va creade să rămâie mânia lui Dumnezeu preste el.

1. ară era un om din farisei, Nicodim numele lui, domn jidovesc.
2. Acesta au venit cătră Iisus, noaptea, și au zis Lui: „Ravvi, știm că de la Dumnezeu ai venit învățătoriu; că nime nu poate aceste seamne să facă, care le faci Tu, de nu va fi Dumnezeu cu dânsul”.
3. Răspuns-au Iisus și au zis lui: „Adevărat, adevărat grăiesc ție, de nu să va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu”.
4. Zis-au cătră El Nicodim: „Cum poate omul să să nască, fiind bătrân? Au, doară, poate a doao oară să între în pântecile mumei sale și să să nască?”
5. Răspuns-au Iisus: „Adevăr, adevăr grăiesc ție, de nu să va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să între întru împărăția lui Dumnezeu.
6. Ce easte născut din trup trup easte; și ce easte născut din Duh duh easte.
7. Nu te mira căci zic ție: Cade-să voao a vă naște de sus.
8. Duhul, unde-i easte voia, suflă și glasul lui auzi,* ci nu știi de unde vine și unde merge. Așa easte tot carele easte născut

*Psalm
68, 10 [11]

*Mate.
26, 61
27, 40
Marco
14, 58
15, 29

*Psalm
3, 6
56, 9

*Psalm
34, 7

din Duhul”.

9. Răspuns-au Nicodim și I-au zis Lui: „Cum pot să fie acestea?”

10. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: „Tu ești învățătoriu lui Israil și acestea nu le știi.

11. Adevăr, adevăr grăiesc ție, că ce știm grăim și ce am văzut mărturisim, și mărturiia noastră nu priimiți.

12. De am zis voao ceale pământești și nu creadeți, dară de voiu zice voao ceale cerești, cum veți creade?

13. Și nime nu s-au suit în ceriu, numai Cela ce S-au pogorât din ceriu, Fiiul Omenesc, Carele este în ceriu.

Num. 14. Și, precum Moisi au înălțat șarpele în
21, 9 pustie, așa să cade a Să înălța Fiiul Omenesc.

15. Ca tot cel ce creade întru El să nu piară, ci să aibă viața veacinică.

1 Ioan 16. Că așa au iubit Dumnezeu lumea, cât
4, 9 și pre Fiiul Său Cel Unul-Născut L-au dat, ca tot cel ce creade întru Dânsul să nu piară, ci să aibă viața de veaci.

17. Că n-au trimis Dumnezeu pre Fiiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să să mântuiască lumea prin El.

18. Cela ce creade întru El nu să va osândi, iară carele nu creade, iată, osândit este, că nu au crezut întru numele a Unuia-Născut, Fiiului lui Dumnezeu.

Sus 19. Iară aceasta este judecata, că Lumina
1, 9 au venit în lume și au iubit oamenii mai vârtos întunecarecul decât Lumina, că era faptele lor reale.

20. Că tot cela ce lucrează rău uraște Lumina și nu vine la Lumină, ca să nu să vedească lucrurile lui.

21. Iară cela ce face adevăr merge spre Lumină, ca să se areate lucrurile lui, că întru Dumnezeu sânt lucrate”.

22. După aceea, au venit Iisus și ucenicii Lui în pământul Iudeii și acolo petrecea cu ei* și boteza.

*Jos 23. Și era și Ioan, botezând în Enon,
4, 1 aproape de Salim, că era acolo ape multe și veniia și să boteza.

24. Că încă nu era Ioan închis în temniță.

25. Și au fost întrebare de ucenicii lui Ioan cu jidovii de curățanie.

*Sus 26. Și au venit cătră Ioan și au zis lui:
1, 19 „Învățătoriu, Cel ce era cu tine, de ceaa parte de Iordan,* de Carele tu mărturisiiai, iată, și El botează și toți merg cătră Dânsul”.

27. Răspuns-au Ioan și au zis: „Nu poate omul lua nimic, de nu va fi lui dat din ceriu.

Sus 28. Voi înșivă mărturisiți mie că am zis:
1, 8 «Nu sânt eu Iisus, ci cum sânt trimis înaintea Aceluia».

29. Cela ce are nevastă jinere este. Iară priiatinul ginerelui, carele stă și ascultă pre el, cu bucurie să bucură de gla-

sul ginerelui. Deci această bucurie a mea s-au umplut.

30. Aceluia să cade să crească, iară mie a mă micșora.

31. Cela ce au venit de sus deasupra tuturor este; cel ce este din pământ din pământ este și din pământ grăiaște. Carele vine din ceriu deasupra tuturor este.

32. Și ce au văzut și au auzit aceea mărturiseaște, și mărturiia Lui nimenea nu o priimeaște.

33. Cela ce priimeaște mărturiia Lui au însămnat* că Dumnezeu adevărat este. *Rom.

34. Că pre Carele L-au trimis Dumnezeu 3, 4 cuvintele lui Dumnezeu grăiaște, că nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul.

35. Tatăl iubeaște pre Fiiul și toate le-au dat în mâna Lui.

36.* Cel ce creade în Fiiul are viața de veaci; iară cel ce nu creade Fiiului nu va vedea viață, ci mânia lui Dumnezeu rămâne preste el”. *Ioan 5, 10

CAP 4

Iisus vorbeaște cu muiarea samarineancă de apa cea vie și de a Să închina lui Dumnezeu cu Duhul, arătându-Să ei a fi Mesia cel făgăduit. Și ucenicilor zice că are bucate care ei nu știu, adecă ascultarea Tatălui. De săceriș și săcerători, de sâmanță și sâmanători. Mulți din samarineani cred întru El. Vindecă pre fiul omului celui crăiesc.

1.* i, cunoscând Domnul că au auzit fariseii că Iisus mai mulți ucenici decât Ioan face și botează, *Sus 3, 22

2. (Măcar că Iisus însuși nu boteza, ci ucenicii Lui),

3. Au lăsat Iudeea și au mers iarăși în Galileea.

4. Și trebuia să treacă prin Samariia.

5. Deci, au venit în cetatea Samariei, carea să chiiamă Sihar, aproape de satul* care l-au dat Iacov fiiului său, Iosiv. *Face. 33, 10

6. Și era acolo puțul lui Iacov. Iară Iisus, ostenit de cale, ședea acolo la puț și era ca la al șeselea ceas. 48, 22 Isus 24, 33

7. Venit-au o muiare din Samariia, să ia apă. Zis-au ei Iisus: „Dă-Mi să beau”.

8. (Că ucenicii Lui să duseasă în cetate să cumpere bucate).

9. Deci, au zis Lui muiarea samarineancă: „Cum, Tu, fiind jidov, ceri să beai de la Mine, muiare samarineancă? Că jidovii nu să ating de samarineani”.

10. Răspuns-au Iisus și au zis ei: „De ai ști darul lui Dumnezeu și Cine este Carele grăiaște ție: «Dă-mi să beau», tu ai fi cerut de la Dânsul și ți-ar fi dat ție apă vie”.

11. Zis-au Lui muiarea: „Doamne, nici ai cu ce scoate apă și puțul este adânc; dar apă vie de unde ai?

12. Au, doară, Tu ești mai mare decât Iacov,

părintele nostru, carele au dat noao puțul acesta, din care și el au beut și feciorii lui și dobitoacele lui?”

13. Răspuns-au Iisus și au zis ei: „Tot cel ce va bea din apa aceasta va înseta iarăși.

14. Iară cel ce va bea din apa carea Eu voi da lui nu va însetoșa în veac. Ci apa carea voi da lui va fi întru el izvor de apă curgătoare în viața de veaci”.

15. Zis-au către Dânsul muiarea: „Doamne, dă-mi această apă, ca nici să mai însătoșez, nici să mai viu aici să iau apă”.

16. Zis-au ei Iisus: „Mergi și chiiamă pre bărbatul tău și vino aici”.

17. Răspuns-au muiarea și i-au zis Lui: „Nu am bărbat”. Zis-au ei Iisus: „Bine ai zis că: «Nu am bărbat».

18. Că cinci bărbați ai avut și acum pre cine ai nu-ți easte ție bărbat. Iată, adevărat ai zis”.

19. Zis-au Lui muiarea: „Doamne, văz că proroc ești Tu.

2 Leage 12, 5 20. Părinții noștri în muntele acesta s-au închinat și voi ziceți că în Ierusalim easte locul unde să cade a să închina”.

21. Zis-au ei Iisus: „Muiare, creade-Mă că va veni vreame când, nici în muntele acesta, nici în Ierusalim, vă veți închina Tatălui.

4 Împă. 17, 40 22. Voi vă închinați cărui nu știți. Noi ne închinăm Cărui știm, că mântuirea din Iudeea easte.

23. Ci vine vreamea, și acum easte, când închinătorii cei adevărați să vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul, că și Tatăl pre unii ca aceștia caută, carii să se închine Lui.

2 Cor. 3, 17 24. Duh easte Dumnezeu și cine să închină Lui să cade să se închine cu duhul și cu adevărul”.

25. Zis-au Lui muiarea: „Știm că va să vie Mesia (Carele să chiiamă Hristos). Când va veni Acela, va spune noao toate”.

26. Zis-au ei Iisus: „Eu sânt, Cel ce grăiesc cu Tine”.

27. Și atunci, au venit ucenicii Lui și să mira căci grăia cu muiarea. Însă nimenea nu l-au zis: „Ce cauți?”, sau: „Ce grăiești cu dânsa?”

28. Iară muiarea au lăsat vadra sa și au mers în cetate și au zis oamenilor:

29. „Veniți și vedeți pre omul carele mi-au spus mie toate câte am făcut. Au, doară, Acela easte Hristos?”

30. Deci, au ieșit din cetate și venea la Dânsul.

31. Iară, între aceastea, L-au rugat pre El ucenicii, zicând: „Dascale, mănâncă”.

32. Iară El au zis lor: „Eu am a mânca bucatele care voi nu le știți”.

33. Iară ucenicii grăia între sine: „Au, doară, l-au adus Lui cineva să mănânce?”

34. Zis-au lor Iisus: „Mâncarea Mea easte ca să fac voia Celui ce M-au trimis pre Mi-

ne să săvârșesc lucrul Lui.

35. Au nu voi ziceți că încă patru luni sânt și săcerișul vine? Iată, zic voao, rădicați ochii voștri și vedeți holdele,* că sânt albe și aproape de seceriș. *Mate. 9, 37

36. Și cel ce va secera plată va lua și va strânge rodul întru viața veacilor, ca să să bucure dimpreună și cel ce samănă și cel ce seaceră. Luca 10, 2

37. Că de aceasta easte cuvântul cel adevărat, că altul easte cel ce samănă și altul cel ce seaceră.

38. Eu v-am trimis pre voi să secerăți unde voi nu v-ați ostenit; alții s-au ostenit și voi ați intrat întru osteneala lor”.

39. Iară din cetatea aceea mulți au crezut într-Însul din samarineani, pentru cuvântul muierei carea mărturisea că: „Mi-au spus mie toate câte am făcut”.

40. Iară deacă au venit la Dânsul samarineanii, L-au rugat ca să rămâie la ei. Și au rămas acolo doao zile.

41. Și cu mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui,

42. Iară muierei zicea că: „De acum nu pentru vorba ta creadem, că înșine am auzit și știm că Acesta easte adevărat Mântuitorul lumii, Hristos”.

43. Iară după doao zile, au ieșit de acolo și S-au dus în Galileea.

44.* Că Însuși Iisus au mărturisit că proroc în moșia sa ci[n]ste nu are. *Mate. 13, 57

45.* Deci, venind în Galileea, L-au priimit pre El galileeanii, că au fost văzut toate câte făcuse în Ierusalim la praznic; că și ei venise la praznic. Marco 6, 4 Luca 4, 24

46. Venit-au, dară, Iisus iarăși în Cana Galileii,* unde au făcut apa vin. Și era un om împărătesc, al căruia fiiu bolea în Capernaum. *Mate. 4, 12 Marco 1, 14

47. Acesta, auzind că Iisus au venit din Iudeea în Galileea, mers-au la El și L-au rugat ca să Să pogoară să tămăduiască pre fiiul lui, că era să moară. Luca 4, 14 *Sus 2, 9

48. Zis-au Iisus către el: „De nu veți vedea seamne și minuni, nu veți creade”.

49. Zis-au către El omul împărătesc: „Doamne, pogoară mai înainte de ce moare fiiul meu”.

50. Zis-au Iisus lui: „Pasă, că fiiul tău viu easte”. Și au crezut omul cuvântului carele au zis lui Iisus și s-au dus.

51. Și, când să pogorea el, slugile lui l-au întimpinat și i-au spus, zicând că: „Feciorul tău easte viu”.

52. Și i-au întrebat pre ei de ceasul în care i-au fost mai bine. Și ei au zis lui că: „Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile”.

53. Deci, au cunoscut tatăl că acela au fost ceasul întru care au zis Iisus lui că: „Fiiul tău viu easte”. Și au crezut el

și toată casa lui.

54. Acesta iarăși al doilea semn au făcut Iisus, venind din Iudeea în Galileea.

CAP 5

Iisus, la scaldătoare tămăduind bolnavul cel de treizeci și opt de ani slăbănog, îi poruncește, sâmbăta, a-și lua patul. Jidovilor ce hulea aceasta răspunde că toate ale Sale împreună cu Tatăl lucrează și morții înviiază. Și a fi judecătoriu de la El rânduit tuturor, de Carele și Ioan și lucrurile sale și Tatăl încă și însuși Moisi mărturisește.

*Leviț.
23, 4
2 Leage
16, 1

1. **D**upă acestea, era sărbătoarea jidovilor și s-au suit Iisus în Ierusalim.

2. **Și** easte în Ierusalim Lacul Oii, care să chiiamă ovreiaște Vitezda, cinci foșoare având.

3. Întru acealea zăcea mulțime multă de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.

4. Că îngerul Domnului la vreme să pogorea în lac și turbura apa. Și carele intra întâiu după turburarea apei să făcea sănătos, ori de ce boală era ținut.

5. Și era acolo un om, treizeci și opt de ani având în boala sa.

6. Pre acesta văzind Iisus zăcând și cunoscând că, iată, multă vreme avea în boala sa, zis-au lui: „Vei să fii sănătos?”

7. Răspuns-au Lui bolnavul: „Doamne, om nu am ca, deacă să va turbura apa, să mă bage în lac; deci, până când merg eu, altul înaintea mea să pogoară”.

8. Zis-au Iisus lui: „Scoală, ia patul tău și umblă”.

9. Și îndată s-au făcut sănătos omul și și-au luat patul său și umbla. Și era sâmbătă întru acea zi.

*Ieșir.
20, 11
Ieremie
17, 24

10. Deci, zicea jidovii celui vindecat: „Sâmbătă easte, nu să cade ție a lua patul”.

11. Iară el au răspuns lor: „Cel ce m-au făcut sănătos, Acela mi-au zis: «Ia-ți patul tău și umblă»”.

12. Deci, l-au întrebat pre el: „Care easte omul cel ce ți-au zis: «Ia-ți patul tău și umblă?»”

13. Iară cel vindecat nu știa cine easte, că Iisus ieșisă din norodul carele era întru acel loc.

14. După aceea, l-au aflat pre el Iisus în besearică și i-au zis lui: „Iată că te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu fie ție ceva mai rău”.

15. Mers-au omul acela și au vestit jidovilor că Iisus easte Carele l-au făcut pre el sănătos.

16. Și pentru aceasta gonea jidovii pre Iisus și căuta să-L omoară pre El, căci făcea aceste sâmbăta.

17. Iară Iisus le-au răspuns lor: „Tatăl

Mieu până acum lucrează; și Eu lucrez”.

18. Deci, pentru aceasta, mai vârtos căuta jidovii pre El să-L ucidă, că nu numai dezlega sâmbăta, ci și pre Dumnezeu zicea că-I easte Tată, tocma făcându-Să lui Dumnezeu.

19. Iară Iisus au răspuns și au zis lor: „Adevăr, adevăr zic voao, nu poate face Fiiul de la Sine nimica, de nu va vedea pre Tatăl făcând; că ceale ce face El, aceste și Fiiul așijderea le face.

20. Că Tatăl iubeaște pre Fiiul și toate arată Lui, care le face El, și mai mari lucruri decât aceste va arăta Lui, ca să vă mirați voi.

21. Că, precum Tatăl scoală pre morți și-i înviiază, așa și Fiiul pre carii voiaște îi înviiază.

22. Că Tatăl pre nimenea nu judecă, ci toată judecata o au dat Fiiului,

23. Ca toți să cinstească pre Fiiul, cum cinstesc pre Tatăl. Cel ce nu cinsteaște pre Fiiul, nu cinsteaște pre Tatăl, Cel ce L-au trimis pre El.

24. Amin, amin zic voao, cel ce ascultă cuvântul Mieu și creade întru Cel ce M-au trimis, are viața veacilor și la judecată nu va veni, ci au trecut din moarte în viață.

25. Amin, amin zic voao, că va veni ceasul, și acum easte, când morții vor auzi glasul Fiiului lui Dumnezeu și carii vor auzi vor învia.

26. Că, precum are Tatăl viață întru Sine, așa au dat și Fiiului viață să aibă întru Sine;

27. Și puteare au dat Lui și judecată să facă, căci Fiiu Omenesc easte.

28. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul întru care toți cei ce sânt în mormânturi vor auzi glasul Lui,

29.* Și vor ieși cei ce au făcut bine, întru învierea vieții, iară cei ce au făcut reale, întru învierea osândirei. *Mat. 25, 46

30. Nu pociu să fac Eu de la Mine nimica; cum auz, judec; și judecata Mea dreaptă easte, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-au trimis pre Mine.

31. De mărturisesc Eu de Mine, mărturiia Mea nu easte adevărată.

32.* Altul easte carele mărturiseaște de Mine; și știu că adevărată easte mărturiia carea mărturiseaște de Mine. *Mate. 3, 17

33. Voi ați trimis la Ioan și au mărturisit adevărul. Sus 1, 15

34. Iară Eu nu de la om iau mărturie, ci aceste zic, ca voi să vă mântuiți.

35. Acela era făclie arzind și luminând, iară voi ați vrut să vă bucurați într-un ceas în lumina Lui.

36. Iară Eu am mărturie mai mare decât a lui Ioan; că lucrurile care Mi le-au dat Tatăl ca să le săvârșesc, aceste lucruri

care Eu le fac mărturisesc de Mine că Tatăl M-au trimis.

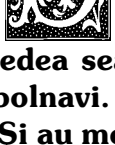
- *Mat. 37. Și Tatăl, Carele M-au trimis,* Acela au
3, 17 mărturisit de Mine. Nici glasul Lui nu L-ați
17, 5 auzit vreodată, nici chipul Lui nu L-ați văzut.
2 Leage 38. Și cuvântul Lui nu-l aveți lăcuind întru
4, 12 voi, pentru că pre Carele L-au trimis El,
Aceluia voi nu creadeți.
39. Ispitiți Scripturile, că voao vi să pare
întru eale a avea viața veacilor. Și acealea
sânt care mărturisesc de Mine.
40. Și nu veți să veniți la Mine ca viața să
aveți!
41. Mărire de la oameni nu iau;
42. Ci v-am cunoscut pre voi, că dragostea
lui Dumnezeu nu aveți întru voi.
43. Eu am venit întru numele Părintelui Mie
și nu Mă priimiți; iară de va veni altul întru
numele Său, pre acela veți priimi.
44. Cum puteți voi creade, mărire unul de la
altul luând, și mărirea care easte de la sân-
gure Dumnezeu nu căutați?
45. Să nu vă pară că Eu voiu parî pre voi la
Tatăl. Easte cine pârăște pre voi, Moisi, întru
carele voi nădăduiți.
46. Că, de ați creade lui Moisi, ați creade și
Mie,* că el de Mine au scris.

*Facere
3, 15
22, 18
49, 10
2 Leage
18, 15

CAP 6

Cu cinci pâni și cu doi pești satură Iisus cinci mii de oameni. Fuge, vrând a-L face împărat. Umblă pre mare, cătră ucenici, ce să umfla de vânt. Învață despre pânea cea cerească și că El e pâinea vieții, și trupul Lui bucata carea trebuie a o mânca, și sângele Lui beutură carea trebuie a o bea. Niște ucenici, smintindu-să de cuvintele Lui, Îl părăsesc, iară apostolii rămân cu El, însă dintră carii unul zice că-i diavol.

*Mate.
14, 13
Marco
6, 32
Luca
9, 10

- 1.* upă aceastea, au mers Iisus de
ceaea parte de marea Galileii,
a Tiveriadei.
2. Și mergea după El norod mult,
că vedea seamnele Lui, carele făcea preste
cei bolnavi.
3. Și au mers în munte Iisus și acolo ședea
cu ucenicii Săi.
4. Și era aproape Paștile, sărbătoarea
jidovilor.
5. Deci, rădicându-și Iisus ochii și văzind
că norod mult vine la Dânsul, au zis către
Filip: „De unde vom cumpăra pâine, ca să
mănânce aceștia?”
6. (Iară aceasta zicea ispitind pre el, că
Însuși știa ce va face).
7. Răspuns-au Filip: „Pâine de doao sute
de dinari nu va ajunge lor, ca să ia unul
fieștecarele din ei câte puțintel”.
8. Zis-au Lui unul din ucenicii Lui, Andrei,
fratele lui Simon Petru:
9. „Easte un fecior aici, carele are

cinci pâni de orz și doi pești. Dară ce sânt
aceastea la atâta?”

10. Iară Iisus au zis: „Faceți pre oameni să
șează”. Și era iarbă multă întru acel loc.
Deci, au șezut cu numărul ca cinci mii de
bărbați.

11. Iară Iisus au luat pâinile și, mulțămind,
au dat ucenicilor; iară ucenicii celor ce
ședea, așijderea, și din pești, cât au vrut.

12. Iară după ce s-au săturat, zis-au
ucenicilor Săi: „Strângeți sfărmiturile care
au rămas, ca să nu piară ceva”.

13. Deci, au strâns și au umplut doaspre-
zece coșnițe de sfărmituri din cinci pâni
de orz, care au fost rămas de la cei ce mân-
case.

14. Iară oamenii aceia, văzind semnul care-L
făcuse Iisus, zicea că Acesta easte cu adevărat
Prorocul, Carele va să vie în lume.

15. Iară Iisus cunoscând că vor să vie și să-L
răpească, ca să-L facă împărat,* s-au dus iarăși
în munte, numai Însuși sân-
gure.

*Mate.
14, 23
Marco
6, 46

16. Și, după ce s-au făcut seară, s-au pogorât
ucenicii Lui la mare.

17. Și, întrând în corabie, mergea de ceaea
parte de mare, în Capernaum. Și, iată, s-au
făcut întunearec și încă nu venisă la ei Iisus,
18. Iară marea să umfla, suflând vânt mare.

19. Și, venind ei pre mare, ca la doaozeci și
cinci sau treizeci de stadii, văzut-au pre Iisus
umblând pre mare și aproape de corabie
fiind, și s-au înfricoșat.

20. Iară El au zis lor: „Eu sânt, nu vă
teameți!”

21. Deci, au vrut să-L ia pre Dânsul în
corabie și îndată corabiia au sosit la
pământul în care mergea ei.

22. A doao zi, norodul care sta de ceaea
parte de mare, văzând că altă corabie nu era
acolo, fără numai una, întru carea întrase
ucenicii Lui, și cum că Iisus nu întrasă în
corabie cu ucenicii Lui, ci numai sân-
gure ucenicii Lui s-au dus,

23. Iară alte corăbii venisă de la Tiveriada,
aproape de locul unde mâncase pâinea,
mulțămind Domnul,

24. Iară văzând norodul că Iisus nu era
acolo, nici ucenicii Lui, au intrat și ei în
corabie și au mers în Capernaum, căutând
pre Iisus.

25. Și, aflându-L pre El de ceaea parte de
mare, zis-au Lui: „Învățătoriule, când ai
venit aici?”

26. Răspuns-au lor Iisus și au zis: „Amin,
amin zic voao, Mă căutați, nu pentru că ați
văzut seamne, ci pentru că ați mâncat din
pâni și v-ați săturat.

27. Lucrați nu mâncare peritoare, ci mân-
carea carea rămâne în viața veacilor, carea

- *Mat. 3, 17 va da voao Fiiul Omenesc,* că pre Acesta L-au însemnat Tatăl Dumnezeu”.
- 17, 5 28. Deci, au zis cătră El: „Ce vom face să
Sus lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?”
- 1, 32 29. Răspuns-au Iisus și au zis lor:* „Acesta
*1 Ioan este lucrul lui Dumnezeu, ca să creadeți
3, 23 întru Acela pre Carele L-au trimis El”.
30. Deci, I-au zis Lui: „Ce semn faci Tu, ca
să vedem și să creadem Ție? Ce lucrezi?
31. Părinții noștri au mâncat mană în pustie,
Ieșir. cum este scris, pâine din ceriu le-au dat
16, 16 lor să mănânce”.
- Numer. 32. Deci, le-au zis lor Iisus: „Amin, amin zic
11, 7 voao, nu Moisi au dat voao pâine din ceriu;
Psalmi ci Tatăl Mieu dă voao pâinea cea adevărată
77, 24 din ceriu.
33. Că pâinea lui Dumnezeu este, carea
pogoară din ceriu și dă viață lumii”.
34. Deci, au zis cătră El: „Doamne, pururea
dă-ne noao pâinea aceasta”.
35. Și le-au zis lor Iisus: „Eu sânt pâinea
Sira. vieții. Cel ce vine la Mine nu va flămânzi și
24, 23 cel ce creade întru Mine nu va înseta
niciodată.
36. Ci am zis voao că M-ați și văzut și nu
creadeți.
37. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl la Mine va veni,
și pre cel ce vine la Mine nu-l voi scoate
afară;
38. Că M-am pogorât din ceriu, nu ca să fac
voia Mea, ci voia Celui ce M-au trimis pre
Mine.
39. Iară aceasta este voia Celui ce M-au
trimis pre Mine, a Tatălui, ca tot ce Mi-au
dat Mie să nu pierz dintr-însul, ci să-l înviez
în zioa cea de apoi.
40. Iară aceasta este voia Celui ce M-au
trimis pre Mine, ca tot cine veade pre Fiiul și
creade întru El să aibă viață de veaci. Și Eu
voiu învia pre El în zioa cea de apoi”.
41. Deci, cârtea jidovii pentru El, căci au
fost zis că: „Eu sânt pâinea carea au pogorât
din ceriu”.
- *Mat. 42. Și zicea:* „Au nu este Acesta Iisus, fiiul
13, 55 lui Iosiv, al Căruia tată și mumă îi știm noi?
Marco Cum, dară, zice El că: «Din ceriu M-am
6, 3 pogorât?»”
43. Deci, au răspuns Iisus și le-au zis lor:
„Nu cârtiți între voi.
44. Nimene nu poate veni la Mine, de nu-l
va trage pre el Tatăl, Cel ce M-au trimis pre
Mine. Și Eu îl voi învia pre el în zioa cea de
apoi.
- *Isaia 45. Este scris în proroci:* «Și vor fi toți
54, 13 învățații lui Dumnezeu». Drept aceaea, tot
cel ce aude de la Tatăl și învață vine la Mine.
- *Mat. 46.* Nu pentru că au văzut cineva pre Tatăl,
11, 27 fără numai Cel ce este de la Dumnezeu;
Acesta au văzut pre Tatăl.
47. Amin, amin zic voao, cel ce creade întru
Mine are viața de veaci.
48. Eu sânt pâinea vieții.
- 49.* Părinții voștri au mâncat mană în pustie
și au murit. *Ieșir.
16, 14
50. Aceasta este pâinea carea pogoară din
ceriu, ca cine va mânca din ea să nu moară.
51. Eu sânt pâinea cea vie, carea s-au pogorât
din ceriu. De va mânca cineva din pâinea
aceasta, va trăi în veaci; și pâinea carea Eu o
voiu da trupul Mieu este, care îl voi da Eu
pentru viața lumii”.
52. Deci, să pricea între sine jidovii, zicând:
„Cum poate Acesta să-Și dea noao trupul
să-l mâncăm?”
53. Zis-au lor Iisus: „Amin, amin zic voao,
de nu veți mânca trupul Fiiului Omenesc și
nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață
întru voi.
54. Cel ce mănâncă trupul Mieu și bea
sângele Mieu are viața veacilor și Eu îl voi
învia pre El în zioa cea de apoi.
55. Că trupul Mieu cu adevărat este
mâncare și sângele Mieu cu adevărat este
beătură.
- 56.* Cel ce mănâncă trupul Mieu și bea
sângele Mieu întru Mine rămâne, și Eu întru
*1 Cor. 11, 27
el.
57. Precum au trimis pre Mine Tatăl cel viu
și Eu viez prin Tatăl, și cel ce Mă va mânca
pre Mine, acela încă va fi viu prin Mine.
58. Aceasta este pâinea carea s-au pogorât
din ceriu, nu precum au mâncat părinții voștri
mană și au murit. Cel ce va mânca pâinea
aceasta viu va fi în veac”.
59. Acestea au zis în sinagoga, învățind în
Capernaum.
60. Deci, mulți auzind din ucenicii Lui, au
zis: „Greu este acest cuvânt! Cine poate a-l
asculta?”
61. Iară Iisus, cunoscând întru Sâne că
pentru aceasta cârtesc ucenicii Lui, zis-au lor:
„Dar aceasta vă smintește pre voi?
62. Dar de veți vedea* pre Fiiul Omenesc
suindu-Să unde era întâiu? *Sus
3, 13
63. Duhul este carele înviază; iară trupul
nu folosește nimic. Cuvintele care grăiesc
Eu voao duh sânt și viață sânt.
64. Ci sânt dintru voi unii carii nu cred”. Că
știa din început Iisus carii sânt cei ce nu
cred și cine este cel ce va să-L vândă pre El.
65. Și zicea: „Pentru aceasta am zis voao că
nimene nu poate veni la Mine, de nu va fi dat
lui de la Tatăl Mieu”.
66. Dintru aceasta mulți din ucenicii Lui s-au
dus înapoi și mai mult cu El nu umbla.
67. Deci, zis-au Iisus celor doisprezece:
„Au, doară, și voi veți să vă duceți?”
68. Răspuns-au Lui Simon Petru: „Doamne,
la cine vom merge? Cuvintele vieții
veacince ai.

Mat. 69. Și noi am crezut și am cunoscut că
16, 16 Tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu Celui
Marco viu”.

8, 29 70. Răspuns-au lor Iisus: „Au nu v-am ales
Luca Eu pre voi doisprezece și dintru voi unul
9, 20 easte diavol?”

71. Iară zicea pre Iuda lui Simon Iscario-
teanul, că acesta era carele să-L vînză pre
El, unul fiind din cei doisprezece.

CAP 7

*La praznicul corturilor, ca în taină suindu-Să, învinge
cu învățatura Sa pre jidovi, că nedrept L-ar fi hulit
pentru ce au vindecat omul sâmbăta. Pre cei însetați
la Sine chiiamă și de El gloata în multe chipuri grăiaște.
Slujitorii cei trimiși a-L prinde, auzind propoveduirea
Lui, Îl laudă. Ci și Nicodim, mântuindu-l, rău aude de
la a[r]hieriei și farisei.*

1. i după aceastea, umbla Iisus
în Galileea, că nu vrea să
umblă în Iudeea, că-L căuta
pre El jidovii să-L ucidă.

Levi. 2. Și era aproape praznicul jidovesc,
23, 34 înfigerea corturilor.

3. Și au zis cătră Dânsul frații Lui: „Treci
de aici și mergi în Iudeea, ca să vază și
ucenicii Tăi lucrurile Tale, care le faci.

4. Că nimene nu face întru ascuns ceva și
caută să fie însuși arătat. Deaca faci
aceastea, arată-Te pre Tine lumii”.

5. Că nici frații Lui nu credea întru Dânsul.

6. Deci au zis lor Iisus: „Vreamea Mea
încă nu au venit; iară vreamea voastră
pururea gata easte.

7. Nu poate lumea să vă urască pre voi,
iară pre Mine Mă uraște, că Eu mărturisesc
de dânsa că lucrurile ei sânt reale.

8. Voi vă suiți la praznicul acesta; iară
Eu încă nu Mă suiți la praznicul acesta, că
vreamea Mea încă nu s-au umplut”.

9. Și aceastea zicând lor, au rămas în
Galileea.

10. Iară după ce s-au suit frații Lui, atunci
S-au suit și El la praznic, nu de față, ci cam
pre ascuns.

11. Iară jidovii căuta pre El la praznic și
zicea: „Unde easte Acela?”

12. Și cărtire multă era întră gloate pentru
El, că unii zicea că bun easte. Alții zicea:
„Ba, ci înșeală norodul”.

13. Însă nimene nu grăia pentru Dânsul de
față, că se temea de jidovi.

14. Iară la înjumătățarea praznicului S-au
suit Iisus în besearică și învăța.

15. Și să mira jidovii, zicând: „Cum știe
Acesta carte, și nu au învățat?”

16. Deci, le-au răspuns lor Iisus și au zis:
„A Mea învățatură nu easte a Mea, ci a
Celuia ce M-au trimis pre Mine.

17. De va vrea cineva să facă voia Lui,

va cunoaște din învățatură de easte de la
Dumnezeu, au Eu de la Mine grăiesc.

18. Cel ce grăiaște de la sine mărirea sa
caută; iară cel ce caută mărirea celui ce l-au
trimis pre el, acesta adevărat easte și
nedreptate nu easte întru el.

19.* Au nu Moisi v-au dat voao Leagea și *Ieșir.
nimene dintru voi nu face Leagea? Ce Mă 24, 3
căutați să Mă ucideți?”

20.* Răspuns-au gloata și au zis: „Drac ai. *Sus
Cine Te caută să Te uciză?” 5, 18

21. Răspuns-au Iisus și au zis lor: „Un lucru
am făcut și vă mirați toți.

22. Pentru aceasta v-au dat voao* Moisi *Levi.
tăierea împrejur (nu pentru că de la Moisi 12, 3
easte, ci de la părinți). Și sâmbăta tăiați Facere
împrejur pre om. 17, 10

23. Deacă ia omul tăierea împrejur sâmbăta,
ca să nu se strice Leagea lui Moisi, pre Mine
vă mâniați pentru că am făcut omul tot
sănătos, sâmbăta?

24.* Nu judecați după față, ci judecată *2 Leage
dreaptă judecați”. 1, 16

25. Deci, zicea unii din ierusalimleani: „Dar
nu easte Acesta pre Carele caută să-L uciză?”

26. Și, iată, de față grăiaște și nimica nu-l
zic Lui. Au, doară, cu adevărat au cunoscut
domnii că Acesta easte adevărat Hristos?

27. Ci pre Acesta noi Îl știm de unde easte,
iară pre Hristos, când va veni, nimene nu va
ști de unde easte”.

28. Deci, au strigat Iisus în besearică,
învățind și zicând: „Și pre Mine Mă știți și
știți de unde sânt. Și de la Mine nu am venit,
ci easte adevărat Cel ce M-au trimis pre Mine,
pre Carele voi nu-L știți.

29. Iară Eu Îl știu pre El, că de la El sânt și
El M-au trimis pre Mine”.

30. Deci, căuta să-L prinză pre El și nimene
nu au pus mâinile pre Dânsul, că încă nu
venisă ceasul Lui.

31. Iară mulți din norod au crezut în El și
zicea că: „Hristos, când va veni, au mai multe
seamne va face decât aceastea, care Acesta
le-au făcut?”

32. Auzit-au fariseii gloata cărtind despre
Dânsul aceastea și au trimis fariseii și
arhieriei slujitori ca să-L prinză pre El.

33. Deci, au zis Iisus lor: „Încă puțină vreme
sânt cu voi și merg la Cel ce M-au trimis pre
Mine.

34.* Căuta-Mă-veți pre Mine și nu Mă veți *Jos
afla; și unde sânt Eu, voi nu puteți veni”. 13, 33

35. Deci, au zis jidovii întră sine: „Unde se
va duce Acesta, că noi nu-L vom afla pre El?
Au, doară, întru râsipirea elinilor Să va duce
și va învăța pre elini?

36. Care easte cuvântul care l-au zis:
«Căuta-Mă-veți pre Mine și nu Mă veți afla.
Și unde sânt Eu, voi nu puteți veni?»

37. Iară în zioa cea mai de pre urmă, cea
mare* a praznicului, sta Iisus și striga, *Leviț.
23, 27

zicând: „De însătoșează cineva, să vie la Mine și să bea.

*2 Leage 18, 15 Ioan [Ioil] 2, 28 Fapte 2, 17

38.* Cel ce creade întru Mine, cum zice Scriptura, râuri de apă vie vor curge din pântecele lui”.

39. (Iară aceasta au zis de Duhul, Carele era să-L priimească cei ce cred întru Dânsul, că încă nu era Duh Sfânt, că Iisus încă nu era proslăvit).

40. Deci, mulți din norod, auzind cuvântul, zicea: „Acesta easte cu adevărat Prorocul”.

41. Alții zicea: „Acesta easte Hristos”. Iară alții zicea: „Au, doară, din Galileea vine Hristos?”

*Mihe. 5, 2 Mate. 2, 6

42.* Au nu zice Scriptura că din sămânța lui David și din orașul Vitleemului, unde era David, va să vie Hristos?”

43. Și s-au făcut price în norod pentru El.

44. Iară unii dintră ei vrea să-L prinză pre Dânsul, ci nimenea nu și-au pus mâinile pre El.

45. Și au venit slugile la arhierii și la fariseii și le-au zis lor aceia: „Pentru ce nu L-ați adus pre Dânsul?”

46. Răspuns-au slugile: „Niciodată nu au grăit om ca Acest Om”.

47. Deci, au răspuns lor fariseii: „Au, doară, și voi v-ați înșelat?”

48. Au, doară, cineva din domni au crezut într-Însul, sau din fariseii?”

49. Ci norodul acesta, carele nu știe Leagea, blăstămat easte!”

*Sus 3, 2

50. Zis-au cătră dânșii Nicodim,* carele venisă la El, noaptea, unul fiind dintru dânșii:

*2 Leage 17, 8 19, 15

51.* „Au, doară, Leagea noastră judecă pre om de nu va auzi de la Dânsul mai înainte și va cunoaște ce să facă?”

52. Răspuns-au și i-au zis lui: „Au, doară, și tu ești din Galileea? Ispiteaște și vezi că proroc din Galileea nu s-au sculat”.

53. Și s-au dus fieștecarele la casa sa.

CAP 8

Muiarea cea aflată în preacurvie, scriind pre pământ, o dezleagă. Să zice pre Sine Lumina lumii și că fariseii vor muri în păcatul său. Și carii sânt adevărat ucenicii Lui, și carii slugi sau slobozi. Zice că aceia nici din Dumnezeu, nici din Avraam, ci din tatăl deavolul sânt, carii nu cred Celui ce zice adevărul. Hulitorilor zice că El drac nu are, ci cinsteaște pre Tatăl. Și mai nainte de a fi Avraam, El easte. Și vrând a-L ucide cu pietri, luându-Să din vederea lor, iasă din besearică.

1. **M**ară Iisus S-au dus în Muntele Maslinilor.

2. Dimineață, iarăși au venit în besearică și tot norodul au venit la El; și șezind, învăța pre ei.

3. Și cărturarii și fariseii au adus

la El o muiare prinsă în preacurvie. Și puindu-o pre dânsa în mijloc,

4. Zis-au Lui: „Învățătoriule, această muiare s-au prins acum în preacurvie.

5.* Iară în Leage, Moisi ne-au poruncit noao unele ca aceastea, să să uciză cu pietri. Dară Tu ce zici?” *Leviț. 20, 10

6. Și aceasta zicea ispitindu-L pre Dânsul, ca să aibă ce pârî împotriva Lui. Iar Iisus, plecându-Să jos, au scris cu deagetul pre pământ.

7. Și neîncetând a-L întreba pre Dânsul, S-au rădicat și au zis lor:* „Cel ce easte făr’ de păcat întru voi, acela întâiu să arunce piatră asupra ei” *2 Leage 17, 7

8. Și iarăși, plecându-Să jos, scriia pre pământ.

9. Iară ei auzând și cunoștința vădindu-L, ieșea unul după altul, începând de la cei mai bătrâni până la cei mai de jos. Și au rămas Iisus singur și muiarea, în mijloc, stând.

10. Și, rădicându-Să, Iisus și nevăzind pre nimene, numai pre muiare, au zis ei: „Muiare, unde sânt pârâșii tăi? Nimene nu te-au osindit?”

11. Iară ea au zis: „Nimene, Doamne”. Și au zis ei Iisus: „Nici Eu te osândesc. Du-te și, de acum, să nu mai păcătuiești”.

12. Deci, iarăși le-au grăit lor Iisus, zicând:* „Eu sânt Lumina lumii, cel ce vine după Mine nu va umbla întru întunearec, ci va avea lumina vieții”. *1 Ioa. 1, 9

13. Iară fariseii l-au zis Lui: „Tu însuși mărturisești de Tine; mărturiia Ta nu easte adevărată”.

14. Răspuns-au Iisus și au zis lor: „Măcar deși mărturisesc Eu de Mine, adevărată easte mărturiia Mea. Că știu de unde am venit și unde merg. Iară voi nu știți de unde viu și unde merg.

15. Voi după trup judecați; Eu nu judec pre nimene.

16. Și, de judec Eu, judecata Mea adevărată easte, că nu sânt Eu singur, ci Eu și Tatăl, Cel ce M-au trimis pre Mine.

17. Și în Leagea voastră scris easte* că mărturiia a doi oameni adevărată easte. *2 Leage 17, 6

18. Eu sânt Cel ce mărturisesc de Mine Însuși și mărturiseaște de Mine Tatăl Carele M-au trimis”. 8, 19 Mat. 18, 20

19. Și zicea ei Lui: „Unde easte Tatăl Tău?” 2 Cor. 13, 1

Răspuns-au Iisus: „Nici pre Mine știți, nici pre Tatăl Mieu. Că, de M-ați ști pre Mine, ați ști și pre Tatăl Mieu”. Evrei 10, 28

20. Aceaste cuvinte au grăit Iisus în vistierie învățind în besearică și nimene nu l-au prins pre Dânsul, că încă nu venisă ceasul Lui.

21. Deci, iarăși au zis lor Iisus: „Eu merg și Mă veți căuta pre Mine și în păcatul vostru veți muri. Unde merg Eu, voi nu puteți veni”.

22. Deci, zicea jidovii: „Au, doară, Însuși va să Să uciză, că zice: «Unde merg Eu, voi nu puteți veni»”.

23. Și le-au zis lor: „Voi din cei de jos sânteți, Eu din cei de sus sânt. Voi din lumea aceasta sânteți, Eu nu sânt din lumea aceasta.

24. Deci, am zis voao că veți muri în păcatele voastre, că, de nu veți creade că Eu sânt, veți muri în păcatele voastre”.

25. Deci, zicea ei Lui: „Tu cine ești?” Și le-au zis lor Iisus: „Începutul, Care și grăiesc voao.

Rom. 3, 4 26. Multe am de voi a grăi și a judeca. Ci Cel ce M-au trimis pre Mine adevărat easte și Eu ceale ce am auzit de la Dânsul, acealea grăiesc în lume”.

27. Ei nu au cunoscut că pre Tatăl zicea lor.

28. Deci, le-au zis lor Iisus: „Când veți înălța pre Fiiul Omenesc, atunci veți cunoaște că Eu sânt și de la Mine nimica nu fac, ci, precum M-au învățat pre Mine Tatăl Mieu, aceastea grăiesc.

29. Și cel ce M-au trimis pre Mine cu Mine easte; nu M-au lăsat pre Mine singur Tatăl, că Eu pururea fac ceale ce plac Lui”.

30. Aceastea grăind El, mulți au crezut întru El.

31. Deci, zicea Iisus cătră jidovii carii crezuse Lui: „De veți rămânea voi întru cuvântul Mieu, cu adevărat ucenicii Miei veți fi.

32. Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va slobozi pre voi”.

33. Răspuns-au ei Lui: „Sămânța lui Avraam sântem și nimănu, niciodată, nu am fost robi. Dară Tu cum zici că: «Veți fi slobozi?»”

Rom. 6, 16 34. Răspuns-au lor Iisus: „Amin, amin zic voao, că tot cel ce face păcatul rob easte păcatului.

2 Petr. 2, 12 35. Iară robul nu rămâne în casă în veaci, iară Fiiul rămâne în veaci.

36. Deci, de va slobozi pre voi Fiiul, cu adevărat slobozi veți fi.

37. Știu că sămânța lui Avraam sânteți. Ci Mă căutați pre Mine să Mă ucideți, pentru că cuvântul Mieu nu încape în voi.

38. Eu ce am văzut la Tatăl Mieu grăiesc, și voi ce ați văzut la tatăl vostru faceți”.

39. Răspuns-au ei și au zis Lui: „Tatăl nostru Avraam easte”. Zis-au lor Iisus: „De ați fi fiii lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați face.

40. Iară acum Mă căutați să Mă ucideți pre Mine, Omul cel ce v-am grăit voao adevărul, care l-am auzit de la Dumnezeu. Aceasta Avraam nu au făcut.

41. Voi faceți lucrurile părintelui vos-

tru”. Deci, ei au zis Lui: „Noi din curvie nu sântem născuți. Un tată avem, pre Dumnezeu”.

42. Zis-au lor Iisus: „De ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi pre Mine, că Eu de la Dumnezeu am ieșit și am venit. Că nu Eu de la Mine am venit, ci Acela M-au trimis.

43. Pentru ce nu cunoașteți graiul Mieu? Pentru că nu puteți asculta cuvântul Mieu.

44.* Voi de la tatăl diiavolul sânteți și poftele tatălui vostru voiți să faceți. El era ucigaș de oameni din început și întru adevăr n-au stătit, că nu easte adevăr întru el. Când grăiaște minciună, dintru ale sale grăiaște, că mincinos easte și tatăl minciunei.

*Ioan 3, 8

45. Iară Eu, pentru că grăiesc adevărul, nu creadeți Mie.

46. Cine dintru voi Mă muștră pre Mine de păcat? Iară deacă grăiesc adevărul, pentru ce nu creadeți Mie?

47.* Cel ce easte de la Dumnezeu graiurile lui Dumnezeu ascultă; pentru aceasta voi nu ascultați, că nu sânteți de la Dumnezeu”.

*Ioan 4, 6

48. Deci, au răspuns jidovii și au zis Lui: „Dară nu zicem noi bine, că samarinean ești și drac ai?”

49. Răspuns-au Iisus: „Eu drac nu am, ci cinstesc pre Tatăl Mieu și voi Mă ocărăți pre Mine.

50. Iară Eu nu caut mărirea Mea. Easte Cel ce caută și judecă.

51. Amin, amin zic voao, oricine va ținea cuvântul Mieu nu va vedea moartea în veaci”.

52. Deci, au zis Lui jidovii: „Acum am cunoscut că drac ai. Avraam au murit și prorocii; și Tu zici: «Oricine va ținea cuvântul Mieu nu va gusta moarte în veaci».

53. Au, doară, Tu ești mai mare decât părintele nostru, Avraam, carele au murit, și prorocii au murit. Dară Tu pre Tine cine Te faci?”

54. Răspuns-au Iisus: „De Mă măresc Eu pre Mine Însumi, mărirea Mea nimica nu easte. Easte Tatăl Mieu carele Mă măreaște, pre Carele Îl ziceți voi că easte Dumnezeul vostru.

55. Și nu L-ați cunoscut pre El, iară Eu știu pre El. Și, de voiu zice că nu-L știu pre El, voiu fi aseamenea voao, mincinos. Ci-L știu pre El și cuvântul Lui păzasc.

56. Avraam, tatăl vostru, s-au bucurat ca să vază zioa Mea și au văzut și s-au bucurat”.

57. Deci, au zis jidovii cătră Dânsul: „Cincizeci de ani încă nu ai și pre Avraam l-ai văzut?”

58. Zis-au lor Iisus: „Amin, amin zic voao, mai înainte de ce au fost Avraam, Eu sânt”.

59. Deci, au luat pietri să arunce în El. Iară Iisus S-au ascuns și au ieșit din be-

searică, mergând prin mijlocul lor și au trecut așa.

CAP 9

Pre cel orb din naștere îl luminează sâmbăta. A cării minuni slavă cu multe meșteșugiri să nevoiesc fariseii a o huli. Și, pentru că cel ce fusease orb pre Hristos apără, afară din sinagoga să leapădă. Ci, de la Hristos învățându-să, creade și să închină Lui, Carele spre judecată a fi venit în lume pre Sine Să zice.

1. i trecând, au văzut pre un om orb din naștere.
2. Și L-au întrebat pre El ucenicii Lui, zicând: „Ravi, cine au păcătuit? Acesta, au părinții lui, de s-au născut orb?”
3. Răspuns-au Iisus: „Nici acesta nu au păcătuit, nici părinții lui. Ci ca să se areate lucrurile lui Dumnezeu întru el.
4. Mie mi să cade a lucra lucrurile Celui ce M-au trimis pre Mine; până când easte ziuo, că va veni noaptea, când nimenea nu poate să lucrează.
5. Când sânt în lume, Lumină sânt lumii”.
6. Aceastea zicând, au scuiat pre pământ și au făcut tină din scuiătură și au uns ochii orbului cu tină.
7. Și au zis lui: „Mergi de te spală în lacul Siluamului!”, care să talmăcește: Trimis. Deci s-au dus și s-au spălat și au venit văzind.
8. Iară vecinii și carii îl văzuseră pre el mai înainte că era orb zicea: „Au, doară, nu easte acesta carele ședea și cerea?”
9. Unii zicea că acesta easte. Iară alții zicea că asemenea lui easte. Iară el zicea că: „Eu sânt”.
10. Deci, i-au zis lui: „Dară cum ți s-au deschis ție ochii?”
11. Răspuns-au el și au zis: „Un Om, Carele să chiiamă Iisus, au făcut tină și au uns ochii miei; și au zis mie: «Mergi la lacul Siluamului și te spală».
12. Și, mergând și spălându-mă, am văzut”. Deci, ei au zis lui: „Unde easte Acela?” Zis-au el: „Nu știu”.
13. Dusu-l-au pre dânsul la farisei, pre acela carele odinioară era orb.
14. Și era sâmbătă când au făcut tina Iisus și au deschis ochii lui.
15. Deci, iară l-au întrebat pre el fariseii, cum au văzut? Iară El au zis lor: „Tină au pus mie pre ochi și m-am spălat și văz”.
16. Deci, zicea unii din farisei: „Acest om nu easte de la Dumnezeu, că nu păzește sâmbăta”. Alții zicea: „Cum poate omul păcătos să facă acest fealiu de seamne?” Și era price întră ei.
17. Deci, zicea orbului: „Tu ce zici de Dânsul, pentru că au deschis ochii tăi?” Iară El au zis că proroc easte.

18. Deci jidovii nu credea de dânsul că au fost orb și au văzut, până când au chemat pre părinții celui ce au văzut.

19. Și i-au întrebat pre dâșii, zicând: „Au acesta easte feciorul vostru de carele ziceți că s-au născut orb? Dară acum cum veade?”

20. Răspuns-au lor părinții lui și au zis: „Știm că acesta easte feciorul nostru și cum că s-au născut orb.

21. Iară acum cum veade nu știm sau cine au deschis lui ochii noi nu știm. Însuși easte în vârstă, pre dânsul întrebați; însuși de sine să grăiască”.

22. Aceastea au zis părinții lui, pentru că să temea de jidovi, că așa așezase jidovii, ca, de-L va mărturisi cineva pre El Hristos, să fie lăpădat din sinagoga.

23. Pentru aceasta, părinții lui au zis că: „În vârstă easte; pre dânsul întrebați”.

24. Deci, au chemat a doao oară pre omul carele fuseasă orb și i-au zis lui: „Dă mărire lui Dumnezeu. Noi știm pre Omul Acesta că easte păcătos”.

25. Iară el au răspuns și au zis: „De easte păcătos nu știu. Una știu, că am fost orb și acum văz”.

26. Deci, ei iară au zis lui: „Ce ți-au făcut ție? Cum ți-au deschis ochii tăi?”

27. Răspuns-au el lor: „Iată, am spus voao și nu ați auzit. Ce voiți iară să auziți? Au, doară, voiți și voi să fiți ucenicii Lui?”

28. Iară ei l-au ocărât pre el și i-au zis: „Tu ești ucenicul Aceluia, iară noi sântem ucenicii lui Moisi.

29. Noi știm că lui Moisi au grăit Dumnezeu, iară pre Acesta nu știm de unde easte”.

30. Răspuns-au omul și au zis lor: „Că întru aceasta easte minune, că voi nu știți de unde easte și au deschis ochii miei.

31. Și știm că Dumnezeu pre păcătoși nu-i ascultă, ci, de easte cineva cinstitoriu de Dumnezeu și face voia Lui, pre acela îl ascultă.

32. Din veac nu s-au auzit că au deschis cineva ochii celui născut orb.

33. De nu ar fi Acesta de la Dumnezeu, nu ar fi putut face nimica”.

34. Răspuns-au ei și au zis lui: „Întru păcate te-ai născut tu tot, și tu ne înveți pre noi?” Și l-au gonit pre el afară.

35. Auzit-au Iisus că l-au gonit afară și, aflându-l pre dânsul, i-au zis lui: „Tu crezi în Fiiul lui Dumnezeu?”

36. Răspuns-au el și au zis: „Cine easte, Doamne, ca să crez întru Dânsul?”

37. Iară Iisus au zis lui: „Și L-ai văzut pre El! Și Cel ce grăiaște cu Tine, Acela easte”.

38. Iară el au zis Lui: „Crez, Doamne”. Și s-au închinat Lui.

39. Și au zis Iisus: „Spre judecată am venit

Eu în lumea aceasta, ca cei ce nu văd să vadă și cei ce văd să fie orbi”.

40. Și au auzit acestea fariseii, carii era cu Dânsul, și au zis Lui: „Au, doară, și noi sântem orbi?”

41. Iară Iisus le-au zis lor: „De ați fi orbi, nu ați avea păcat. Iară acum ziceți că: «Vedem», și păcatul vostru rămâne”.

CAP 10

Hristos scriind pre păstoriul cel adevărat și pre cel năimit, Să zice pre Sine a fi ușe oilor și păstoriu bun, Carele și alte oi are a le aduce la același ocol. Sufletul Său pune ca iarăși să-l ia. Jidovii vreau a-L împoșca cu pietri, că pre Sine din faptele Sale să zice a fi unul cu Tatăl și Fiul lui Dumnezeu. Carea o arată a nu fi blăstăm.

1. „ min, amin zic voao: Cel ce nu întră pre ușe în staulul oilor, ci sare pre airea, acela easte fur și tâlhariu.

2. Iară cel ce întră pre ușe, acela easte păstoriu oilor.

3. Acestuia portariul deschide și oile ascultă glasul lui și pre oile sale le strigă pre nume și le mână.

4. Și, când mână oile sale, umblă înaintea lor și oile merg după dânsul, că știu glasul lui.

5. Iară după cel străin nu merg, ci fug de la dânsul, că nu cunosc glasul străinilor”.

6. Această pildă le-au zis lor Iisus. Iară ei nu au înțeles ce era ceale ce zicea lor.

7. Și iară le-au zis lor Iisus: „Amin, amin zic voao că Eu sânt ușa oilor.

8. Toți câți au venit mai înainte de Mine furi sânt și tâlhari, ci nu i-au ascultat pre dâșii oile.

9. Eu sânt ușa, prin Mine de va întră cineva, să va mântui; și va întră și va ieși și pășune va afla.

10. Furul nu vine, ci numai să fure și să uciză și să piarză. Eu am venit ca viața să aibă și mai mult să aibă.

Isaiia 11. Eu sânt păstoriul cel bun. Păstoriul cel bun sufletul său își pune pentru oi.

Iezec. 34, 23 37, 24 12. Iară năimitul, și carele nu easte păstoriu, ale cărui nu sânt oile ale lui, veade lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește pre eale și rășipește oile.

13. Iară năimitul fuge, că năimit easte și nu easte lui grije de oi.

14. Eu sânt păstoriul cel bun și cunosc pre ale Meale și Mă cunosc de la ale Meale.

15.* Precum Mă cunoaște pre Mine Ta-

tăl și Eu cunosc pre Tatăl; și sufletul Mieu Îmi puiu pentru oi. *Mat. 11, 27

16. Și alte oi am, care nu sânt din staulul acesta. Și acealea Mi să cade a le aduce și glasul Mieu vor auzi; și va fi o turmă și un păstoriu. Luca 10, 22

17. Pentru aceasta Mă iubește pre Mine Tatăl,* că Eu puiu sufletul Mieu ca iară să-L iau. *Isaiia 53, 7

18. Nimene nu-l ia de la Mine, ci Eu îl puiu de la Mine Însumi. Puteare am să-l puiu și puteare am iarăși să-l iau. Această pouncă am luat de la Tatăl Mieu”.

19. Deci, iară s-au făcut price întră jidovi pentru cuvintele aceastea.

20. Și zicea mulți dintru ei: „Drac are și easte nebun. Pentru ce-L ascultați?”

21. Alții zicea: „Aceaste cuvinte nu sânt de îndrăcit. Au, doară, poate dracul să deșchiză ochii orbului?”

22.* Și era atunci înnoirile în Ierusalim și era iarnă. *1 Mac. 4, 53

23. Și umbla Iisus în besearică, în pridvoriul lui Solomon. 59

24. Deci, L-au ocolit pre Dânsul jidovii și l-au zis Lui: „Până când ții sufletele noastre îndoite? De ești Tu Hristos, spune-ne noao de față”.

25. Răspuns-au lor Iisus: „Zis-am voao și nu creadeți lucrurile care le fac Eu întru numele Părintelui Mieu. Acealea mărturisesc de Mine.

26. Ci voi nu creadeți, că nu sânteti din oile Meale, precum am zis voao.

27. Oile Meale glasul Mieu ascultă, și Eu le cunosc pre eale, și vin după Mine.

28. Și Eu le dau lor viață veacinică și nu vor peri în veaci. Și nimene nu le va răpi din mâna Mea.

29. Tatăl Mieu, Carele au dat Mie, mai mare decât toți easte. Și nimene nu poate să le răpească din mâna Tatălui Mieu.

30. Eu și Tatăl una sântem”.

31. Deci, jidovii iară au luat pietri, ca să-L uciză pre El.

32. Răspuns-au lor Iisus: „Multe lucruri bune am arătat voao de la Tatăl Mieu. Pentru care dintru aceale lucruri cu pietri aruncați asupra Mea?”

33. Răspuns-au Lui jidovii, zicând: „Pentru lucru bun noi nu aruncăm cu pietri asupra Ta, ci pentru hulă. Și pentru că Tu, om fiind, Te faci pre Tine Dumnezeu”.

34. Răspuns-au lor Iisus: „Dar nu easte scris în Leagea voastră:* «Eu am zis: dumnezei sânteti?» *Psalm 81, 6

35. Dacă pre aceia i-au zis «dumnezei», cătră carii cuvântul lui Dumnezeu s-au făcut

și nu să poate strica Scriptura,

36. Pre Carele Tatăl M-au sfințit și M-au trimis în lume, voi ziceți că: «Hulești», pentru că am zis: «Fiiu al lui Dumnezeu sânt?»

37. De nu fac lucrurile Tatălui Meu, nu-Mi creadeți Mie.

38. Iară de fac și măcar de nu-Mi creadeți Mie, creadeți lucrurilor Meale, ca să cunoașteți și să creadeți că Tatăl este întru Mine și Eu întru El”.

39. Deci, iarăși căuta să-L prinză pre El și au ieșit din mâna lor.

40. Și au mers iarăși de ceaea parte de Iordan, unde era Ioan întâiu botezind, și au rămas acolo.

41. Și mulți au venit la Dânsul și zicea că: „Ioan, cu adevărat, nu au făcut nici un semn. Dar, toate câte au zis Ioan de Acesta, adevărate era”.

42. Și mulți au crezut acolo întru Dânsul.

CAP 11

Iisus înviiază pre Lazar, cel mort de patru zile, grăind multe cu ucenicii și cu Marta. Pentru aceaea, mulți crezind în Hristos. Pentru această minune, făcând sfat arhieriei și fariseii, au rânduit să-L ucigă. Prorocind Caiafa, arhierul, că trebuie să moară Iisus, ca nu tot norodul să piară. Iară Iisus să departă în cetatea Efrem.

1. i era oarecare bolnav, Lazar, din Vitaniia, din satul Mariei și al Martei, surorii ei.

*Mat. 26, 7
Luca 7, 37
Jos 12, 3

2. (Și era Mariia,* ceaea ce unseasă pre Domnul cu mir și șterseasă picioarele Lui cu părul său, al căruia frate, Lazar, era bolnav).

3. Și trimiseasă surorile lui la El, zicând: „Doamne, iată, acela pre carele iubești easte bolnav.

4. Iară Iisus, auzind, au zis: „Această boală nu easte spre moarte, ci pentru mărirea lui Dumnezeu, ca să Să mărească Fiiul lui Dumnezeu printr-însa”.

5. Că iubea Iisus pre Marta și pre sora ei și pre Lazar.

6. Deci, cât au auzit că easte bolnav, atunci S-au zăbovit întru același loc, unde era doao zile.

7. După aceaea, au zis ucenicilor Săi: „Să meargem iară în Iudeea”.

8. Zis-au Lui ucenicii: „Învățătoriule, acum Te căuta jidovii să Te uciză cu pietri, și iarăși mergi acolo?”

9. Răspuns-au Iisus: „Au nu sânt doaos-prăzeace ceasuri în zi? De va umbla cineva zioa, nu să va potigni, că veade lumina lumii acestiia.

10. Iară de va umbla cineva noaptea, potignisă-va, că lumină nu easte întru el”.

11. Aceastea au zis și, după aceaea, au zis lor: „Lazar, priiatinul nostru, au ador-

mit, ci merg să-l deștept pre el”.

12. Și au zis ucenicii Lui: „Doamne, de au adormit, mântui-să-va”.

13. Aceasta au fost zis Iisus pentru moartea lui. Iară lor le părea că pentru adormirea somnului au fost zis.

14. Atunci, au zis lor de față: „Lazar au murit.

15. Și Mă bucur pentru voi ca să creadeți, pentru că nu am fost acolo. Ci să meargem la el”.

16. Și Toma, carele să chema Geamăn, au zis celorlalți ucenici: „Să meargem și noi, ca să murim cu El”.

17. Deci, venind Iisus, l-au aflat pre el patru zile având în mormânt.

18. (Și era Vitaniia aproape de Ierusalim, ca la cincisprăzeace stadii).

19. Și mulți din jidovi venisă la Marta și la Mariia, să le mângâie pre eale pentru fratele lor.

20. Deci Marta, cât au auzit că Iisus vine, au ieșit înaintea Lui, iară Mariia ședea în casă.

21. Deci, au zis Marta cătră Iisus: „Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.

22. Ci și acum știu că, macar ce ai ceare de la Dumnezeu, da-va Ție”.

23. Zis-au ei Iisus: „Învii-va fratele tău”.

24. Zis-au Lui Marta: „Știu că va învii,* la înviiare, în zioa de apoi”.

25. Zis-au ei Iisus: „Eu sânt înviiarea și viița.* Cel ce creade întru Mine, de va și muri, va fi viu.

26. Și tot cel ce e viu și creade întru Mine nu va muri în veaci. Crezi aceasta?”

27. Zis-au Lui: „Așea e, Doamne. Eu am crezut că Tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu, Cel ce ai venit în lume”.

28. Și aceastea zicând, au mers și au chemat pre Mariia, soru-sa, în taină, zicând: „Învățătoriul au venit și te chiiamă”.

29. Ea, cât au auzit, s-au sculat degrab și au mers la El.

30. (Că încă nu venisă Iisus în sat, ci era în locul unde-L întimpinasă pre El Marta).

31. Iară jidovii, carii era cu ea în casă și o mângâia, văzând pre Mariia că curând s-au sculat și au ieșit, mers-au după ea, zicând că: „Mearge la mormânt, ca să plângă acolo”.

32. Iară Mariia, venind unde era Iisus și, văzindu-L pre El, au căzut la picioarele Lui, zicând Lui: „Doamne, de ai fi fost aici, nu ar fi murit fratele meu”.

33. Iară Iisus, văzându-o pre ea plângând și pre jidovii carii venise cu dânsa plângând, au suspinat cu duhul și S-au turburat întru Sine.

34. Și au zis: „Unde l-ați pus pre el?” Zis-au Lui: „Doamne, vino și vezi”.

35. Și au lăcrămat Iisus.

*Luca 14, 14
Sus 5, 29
*Sus 6, 40

36. Deci, zicea jidovii: „Vedeți cum l-au fost iubit pre el?”

*Sus 37. Iară unii dintru ei au zis: * „Au nu putea
9, 6 Acesta, Carele au deschis ochii orbului, să facă și pre acesta ca să nu moară?”

38. Iisus, iarăși turburându-Să în Sine, au mers la mormânt; și era peșteră și piază era pusă preste dânsa.

39. Și au zis Iisus: „Luați piază”. Zis-au Lui sora mortului, Marta: „Doamne, pute, că easte a patra zi”.

40. Zis-au ei Iisus: „Au nu ț-am spus că, de vei creade, vei vedea mărirea lui Dumnezeu?”

41. Deci, au luat piază de unde zăcea mortul. Iară Iisus și-au rădicat ochii în sus și au zis: „Părinte, mulțămescu-Ți că M-ai ascultat.

42. Și Eu știiam că pururea Mă ascuți. Ci pentru norodul carele stă împregiur am zis, ca să crează că Tu M-ai trimis”.

43. Și aceastea zicând cu glas mare, au strigat: „Lazare, vino afară!”

44. Și au ieșit mortul înfășurat de mâni și de picioare cu fașe și fața lui cu măhramă era legată. Zis-au lor Iisus: „Dezlegați-l pre el și-l lăsați să meargă”.

45. Și mulți din jidovii carii venise la Mariia, văzind ceale ce au făcut Iisus, au crezut într-Însul.

46. Iară unii dintru ei au mers la farisei și le-au spus ceale ce au făcut Iisus.

47. Deci, arhierii și fariseii au adunat săbor și zicea: „Ce facem, că Omul Acesta multe seamne face?”

48. De-L vom lăsa pre El așa, toți vor creade întru El; și vor veni romanii și vor lua locul și neamul nostru”.

Jos 49. Iară unul dintru ei, Caiafa, arhieriu
18, 14 fiind anului aceluia, au zis lor: „Voi nimica nu știți.

50. Nici gândiți că mai bine easte noao ca să moară un om pentru norod, iar să nu piară tot neamul”.

51. Iară aceasta nu o au zis de la sine, ci, arhieriu fiind al anului aceluia, au prorocit că era să moară Iisus pentru norod.

52. Și încă nu numai pentru norod, ci și ca pre fiii lui Dumnezeu cei răsiți să-i adune întru una.

53. Deci, dintru acea zi să sfătua ca să-L uciză pre El.

54. Iară Iisus nu mai umbla după aceaea de față întru jidovi, ci s-au dus de acolo întru o lature, aproape de pustie, întru o cetate, carea să chema Efraim, și acolo petrecea cu ucenicii Săi.

55. Și era aproape Paștile jidovilor și s-au suit mulți în Ierusalim, din laturea aceaea, mai înainte de Paști, ca să se curătească.

56. Deci, căuta pre Iisus și zicea cătră sine, în besearică stând: „Ce să pare voao? Că nu vine la praznic?”

57. Și dedeese arhierii și fariseii po-

runcă ca oricine L-ar simți pre Dânsul unde easte să spuie, ca să-L prinză pre El.

CAP 12

La Marta și la Lazar priimindu-Să, de Mariia cu unsoare Să unge. Cântind Iuda furul. Și au socotit căpeteniile popilor și pre Lazar a-l ucide. Iisus, de mânzul asinii purtat, cu cinste întră în Ierusalim. Și limbilor ce pofta a-L vedea zice că ceasul proslăvirii Sale aproape easte. Ci grăunțul de grâu întâiu trebuie să moară. Glasul Tatălui să aude, că va proslăvi numele Său. Căpeteniia acestui veac să scoate afară. De orbirea jidovilor, de Isaiia prorocită. În Hristos Să cinsteaște, au Să urgiseaște Tatăl.

1. eci, Iisus, mai înainte de Paști cu șease zile, au venit în Vitaniia, unde era Lazar, cel ce murisă, pre carele l-au înviiat

din morți.

2. Și au făcut Lui acolo cină și Marta slujia. Iară Lazar era unul din cei ce ședea cu Dânsul.

3. Iară Mariia, luând o litră de mir de nard curat, de mult preț, au uns picioarele lui Iisus și au șters cu părul său picioarele Lui. Iară casa s-au umplut de mirosul mirului.

4. Deci, au zis unul din ucenicii Lui, Iuda, a lui Simon din Iscariot, carele era să-L vânză pre El:

5. „Pentru ce acest mir nu s-au vândut cu trei sute de dinari și să se fie dat săracilor?”

6. Și au zis aceasta, nu pentru că, doară, de săraci era grije lui, ci pentru că era fur și pungă avea, și ce să punea într-înșă purta.

7. Și au zis Iisus: „Lasă-o pre dânsa, spre zioa îngropării Meale au păzit aceasta.

8. Că pre săraci pururea aveți cu voi, iară pre Mine nu Mă aveți pururea”.

9. Și au înțales norod mult din jidovi că acolo easte. Și au venit, nu pentru Iisus numai, ci ca să vază și pre Lazar, pre carele-l înviiasă din morți.

10. Iară s-au sfătuit arhierii ca și pre Lazar să-l uciză.

11. Căci mulți pentru el mergea, din jidovi, și credea în Iisus.

12. Iară a doao zi, norod mult, carele venisă la praznic, auzind că vine Iisus în Ierusalim,

13. Au luat stâlperi de finic și au ieșit întru întimpinarea Lui și striga: „Osana! Bine e cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israil!”

14.* Și, aflând Iisus un mânz de asină, au șezut pre el, cum easte scris: *Zahe. 9, 9

15. „Nu te teame, fata Sionului, că, iată, Mat. Împăratul tău vine șezind pre mânzul asinei” 21, 7

Marco 11, 7

16. Iară aceastea nu le-au cunoscut ucenicii Lui mai înainte, ci după ce S-au proslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că 19, 35

acestea era pentru El scrise și acestea l-au făcut Lui.

17. Deci, mărturisea norodul, carele era cu El când pre Lazar l-au strigat din mormânt și l-au sculat din morți.

18. Pentru aceea l-au și întimpinat pre El norodul, că au auzit că El făcuse această minune (a).

19. Iară fariseii au zis întru sine: „Vedeți că nimica nu folosim! Iată, toată lumea după El merge”.

20. Și era oarecarii elini din cei ce să suisă ca să se închine în zioa de praznic.

21. Deci, aceștia au venit la Filip, carele era din Vitsaida Galileii, și l-au rugat pre el, zicând: „Doamne, voim să vedem pre Iisus”.

22. Venit-au Filip și au zis lui Andreiu. Și iarăși Andreiu și Filip au grăit lui Iisus.

23. Iară Iisus au răspuns lor, zicând: „S-au apropiat ceasul ca să Se proslăvească Fiiul Omenesc.

24. Amin, amin zic voao, grăunțul de grâu, de nu putrezește căzind în pământ, numai el sângur rămâne. Iară de putrezește, multă roadă aduce.

*Mat. 10, 39 16, 25

25.* Cel ce-și iubește sufletul său piar-de-l-va. Și cel ce-și uraște sufletul său în lumea aceasta, în viața veacilor îl va păzi.

Marco 8, 35

26. De-Mi slujește cineva Mie, să vie după Mine, și unde voi fi Eu, acolo va fi și sluga Mea. Și cine-Mi va sluji Mie, cinsti-l-va pre el Tatăl.

Luca 9, 24

27. Acum, sufletul Mieu s-au turburat și ce voi zice? Părinte, izbăvește-Mă de ceasul acesta! Ci pentru aceasta am venit la ceasul acesta.

28. Părinte, proslăvește numele Tău!” Deci, au venit glas din ceriu: „Și L-am proslăvit, și iară-L voi proslăvi”.

29. Iară norodul, carele sta și auziia, zicea: „Tunet fu!” Alții zicea: „Îngerul au grăit Lui!”

30. Răspuns-au Iisus și au zis: „Nu pentru Mine au fost glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum easte judecata lumii aceștia. Acum domnul lumii aceștia să va scoate afară.

32. Și Eu, de Mă voi înălța de pre pământ, pre toți voi trage la Mine”.

33. (Și aceste zicea, însemnând cu ce moarte era să moară).

*Psal. 109, 4 116, 2

34. Răspuns-au Lui norodul:* „Noi am auzit din Leage că Hristos rămâne în veaci; și cum zici Tu că trăbuiaste să Se înălță Fiiul Omenesc? Cine easte acela, Fiiul Omenesc?”

Isaia 40, 8

35. Deci, au zis Iisus lor: „Încă puțină vreme Lumina cu voi easte. Umblați până aveți Lumină, ca pre voi întunearecul să nu vă cuprinză și cel ce umblă întru întunea-

18. (a) Sămn.

rec nu știe unde merge.

36. Până aveți Lumină, creadeți în Lumină, ca să fiți fiii Luminei”. Acestea au grăit Iisus și S-au dus și S-au ascuns de ei.

37. Și atâtea seamne făcând El înaintea lor, nu au crezut într-Însul.

38. Ca să se plinească cuvântul lui Isaia, prorocul, carele au zis:* „Doamne, cine au crezut auzului nostru? Și brațul Domnului cui s-au arătat?”

*Isaia 53, 1
Roma.

39. Pentru aceea nu putea creade, că iară au zis Isaia:

10, 16

40.* „Orbit-au ochii lor și au întărit inima lor, ca să nu vază cu ochii și să nu înțeleagă cu inima. Și să se întoarcă și să-i vindec pre ei”.

*Isaia 6, 9
Mate.

41. Acestea au zis Isaia, când au văzut mărirea Lui și au grăit de El.

13, 14

42. Însă* și din boiari mulți au crezut întru El, ci pentru farisei nu mărturisea, ca să nu-i scoată din sinagoga;

*Luca 8, 10
Fapt.

43. Că au iubit mărirea oamenilor mai mult decât mărirea lui Dumnezeu.

28, 26
Roma.

44. Iară Iisus au strigat și au zis: „Cel ce creade întru Mine nu creade întru Mine, ci întru Cel ce M-au trimis pre Mine.

11, 8

45. Și cel ce Mă veade pre Mine veade pre Cel ce M-au trimis pre Mine.

46. Eu Lumină în lume am venit, ca tot cel ce creade întru Mine întru întunearec să nu rămâie.

47. Și, de va auzi cineva cuvintele Meale și nu va creade, Eu nu-l voi judeca pre el; că nu am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.

48. Cel ce să leapădă de Mine și nu priimește cuvintele Meale are pre cel ce judecă pre el:* cuvântul, care l-am zis, acela va judeca pre el în zioa cea de apoi.

*Marc. 16, 16

49. Că Eu de la Mine nu am grăit, ci Tatăl, Carele M-au trimis, Acela Mi-au dat poruncă ce să zic și ce să grăiesc.

50. Și știi că porunca Lui viața veacinică easte. Deci, ceale ce grăiesc Eu, precum Mi-au zis Mie Tatăl, așa le grăiesc”.

CAP 13

Iisus să scoală de la cină și, cu fota încingându-se, spală picioarele ucenicilor. Apărându-să întâiu Petru, îi îndeamnă ca, așijderea, întră sâneși să facă. Descopere pre vânzătorul Său lui Ioan, după a cărui îmbugare și ieșire afară, Să zice pre Sine a fi proslăvit. De porunca cea noao a dragostii. Spune lui Petru că de trei ori Îl va tăgădui.

1.* ară înainte de zioa praznicului Paștilor, știind Iisus că au venit ceasul Lui, ca să treacă din lumea aceasta la Tatăl, iubind pre ai Săi, carii era în lume, până în sfârșit i-au iubit pre ei.

*Mat. 26, 2
Marco 14, 1
Luca 22, 1

2. Și, făcând cină, iată, diavolul au intrat în inima Iudei, a lui Simon, din Iscari-

otul, ca să-L vândă pre El.

3. Știind Iisus că toate l-au dat Lui Tatăl în mâni și cum că de la Dumnezeu au ieșit și la Dumnezeu merge,

4. S-au sculat de la cină și Și-au pus veșmintele Sale, și, luând ștergătoarea, S-au încins.

5. După aceea, au turnat apă în spălătoare și au început a spăla picioarele ucenicilor și a le șterge cu ștergătoarea cu carea era încins.

6. Deci, au venit la Simon Petru. Și acela l-au zis Lui: „Doamne, au Tu vei să speli picioarele mele?”

7. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: „Ce faci Eu tu nu știi acum. Iară vei ști după aceea”.

8. Zis-au Petru Lui: „Nu vei spăla picioarele mele în veac”. Răspuns-au Iisus lui: „De nu te voi spăla pre tine, nu ai parte cu Mine”.

9. Zis-au Simon Petru Lui: „Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul”.

10. Zis-au Iisus: „Cel ce este spălat nu trebuie a-l spăla, fără numai pre picioare, că este curat tot. Și voi curăți sânteti, ci nu toți”.

11. Că știa pre cel ce era să-L vândă pre El, pentru aceea au zis: „Nu sânteti toți curăți”.

12. Iară după ce au spălat picioarele lor și Și-au luat hainele Sale, șezind, iarăși au zis: „Știți ce am făcut voao?”

13. Voi pre Mine Mă chemați Domn și Învățătoriu. Și bine ziceți, că sânt.

14. Deci, deacă Eu am spălat picioarele voastre, Domnul și Învățătoriu, și voi deatori sânteti unul altuia a spăla picioarele.

15. Că pildă v-am dat voao, ca, precum am făcut Eu voao, și voi să faceți.

Mat. 10, 24 16. Amin, amin zic voao: Nu este sluga mai mare decât domnul său, nici solul mai mare decât cel ce l-au trimis pre el.

6, 40 17. Deacă știți aceastea, fericiți veți fi de le veți face.

15, 20 18. Nu de toți voi zic, Eu știu pre carii i-am ales, ci ca să se plinească Scriptura:* «Cel ce mîncă cu Mine pâine au rădicat asupra mea călcâiul său».

*Psalm 40, 10 19. De-acum vă spui voao mai înainte de a fi, ca, când va fi, să credeți că Eu sânt.

Mat. 10, 40 20. Amin, amin zic voao, cel ce priimește pre cel ce-l voi trimite Eu pre Mine Mă priimește. Iară cel ce Mă priimește pre Mine priimește pre Cel ce M-au trimis pre Mine”.

Mat. 26, 21 21. Aceastea zicând Iisus, S-au turburat cu duhul și au mărturisit și au zis: „Amin, amin zic voao că unul din voi Mă va vinde pre Mine”.

14, 18 22. Deci, căuta unul la altul uce-

nicii, neștiind de cine zice.

23. Iară unul din ucenicii Lui, pre carele-l iubea Iisus, s-au culcat în sânul lui Iisus.

24. Deci, acestuia i-au făcut sămn Simon Petru ca să întreabe cine easte de carele zice.

25. Iară cel ce să culcase pre pieptul lui Iisus au zis Lui: „Doamne, cine easte?”

26. Răspuns-au Iisus: „Acela easte cui Eu, întingând îmbucătura, o voi da”. Și, întingând îmbucătura, o au dat Iudei, a lui Simon Iscarioteanul.

27. Și, după îmbucătură, au intrat în el satana. Deci, au zis Iisus lui: „Ce faci fă mai curând!”

28. Iară aceasta nimene din cei ce ședea nu au știut, pentru ce i-au zis lui.

29. Că unii gândea că, fiindcă punga o avea Iuda, zice Iisus lui: „Cumpără ceale ce avem de lipsă la praznic” sau să dea ceva săracilor.

30. Deci, luând el îmbucătura, îndată au ieșit. Și era noapte.

31. După ce au ieșit el, au zis Iisus: „Acum S-au proslăvit Fiiul Omenesc și Dumnezeu S-au proslăvit întru El.

32. Iară deacă S-au proslăvit Dumnezeu întru El și Dumnezeu va proslăvi pre El întru Sine și îndatăși Îl va proslăvi pre El.

33. Fiilor, încă puțin cu voi sânt.* Căuta-Mă-veți și, precum am zis jidovilor că: «Unde merg Eu, voi nu puteți veni», acum zic și voao:

34.* Poruncă noao dau voao ca să vă iubiți unul cu altul. Cum am iubit Eu pre voi și voi să vă iubiți unul cu altul.

35. Întru aceasta vor cunoaște toți că sânteti ai Miei ucenici, de veți avea dragoste între voi”.

36. Zis-au Simon Petru Lui: „Doamne, unde mergi?” Răspuns-au Iisus lui: „Unde merg Eu, nu poți veni acum după Mine, iară mai pre urmă vei veni”.

37. Zis-au Lui Petru: „Doamne, pentru ce nu pociu merge după Tine acum?* Sufletul meu pentru Tine voi pune”.

38. Răspuns-au Iisus lui: „Sufletul tău pentru Mine vei pune? Amin, amin zic ție: Nu va cânta cocoșul, până nu te vei lăpăda de Mine de trei ori”.

Luca 22, 21

*Sus 7, 34

*Levi. 19, 18

Mate. 22, 39

Jos 15, 12

*Mat. 26, 32

Marco 14, 29

Luca 22, 33

CAP 14

Mângăind pre ucenici, zice că multe lăcașuri sânt în Casa Părintelui și că El iarăși îi va lua. Zice Tomei că El easte Calea, Adevărul și Viața. Iară lui Filip, că Tatăl în Fiiul Să veade și că vor dobândi orice vor ceare în numele Său. Și alt Mângăitoriu de la Tatăl le va trimite. Învăță cine trebuie să se zică că-L iubeaște și ce pace lasă ucenicilor, carii de meargerea Sa ar trebui adevărat a să bucura.

1., ă nu să turbure inima voastră; credeți în Dumnezeu și întru Mine credeți.

2. În Casa Tatălui Meu sălașuri multe sânt. Iară de nu, aș fi spus voao. Voiu să merg să gătesc voao loc.

3. Și, de voiu merge și voiu găti voao loc, iară voiu veni și voiu lua pre voi la Mine. Ca, unde sânt Eu, și voi să fiți.

4. Și unde merg Eu știți, și calea știți”.

5. Zis-au Lui Toma: „Doamne, nu știm unde mergi; și cum putem ști calea?”

6. Zis-au lui Iisus: „Eu sânt Calea și Adevărul și Viița. Nimene nu vine la Tatăl, fără numai prin Mine.

7. De M-ați fi cunoscut pre Mine, și pre Tatăl Meu ați fi cunoscut; și de acum știți pre El și L-ați văzut”.

8. Zis-au Filip Lui: „Doamne, arată noao pre Tatăl și ne ajunge noao”.

9. Zis-au Iisus lui: „De atâta vreme cu voi sânt și nu M-ați cunoscut, Filipe? Cel ce vede pre Mine vede pre Tatăl. Și cum zici tu: «Arată noao pre Tatăl»?

10. Nu crezi că Eu în Tatăl și Tatăl în Mine easte? Cuvintele care Eu grăiesc voao de la Mine nu le grăiesc. Iară Tatăl, Cel ce lăcuiaște în Mine, Acela face lucrurile.

11. Credeți Mie, că Eu sânt în Tatăl și Tatăl în Mine, iară de nu, pentru faptele aceastea credeți Mie.

12. Amin, amin zic voao: Cel ce creade întru Mine faptele care Eu le fac și acela le va face. Și mai mari decât aceastea va face. Că Eu la Tatăl Meu merg.

Mat. 13. Și orice ați ceare de la Tatăl întru numele Meu, aceea voiu face, ca să Se mărească Tatăl întru Fiiul.

Marco 14. De veți ceare ceva întru numele Meu, Eu voiu face.

Jos 15. De Mă iubiți pre Mine, poruncile Meale păziți.

16. Și Eu voiu ruga pre Tatăl și alt Mângăitoriu va da voao, ca să rămâie cu voi în veac.

17. Duhul Adevărului, pre Carele lumea nu-L poate lua, pentru că nu-L vede pre El, nici-L cunoaște pre El; iară voi veți cunoaște pre El, că întru voi va lăcui și întru voi va fi.

18. Nu voiu lăsa pre voi săraci, ci voiu veni la voi.

19. Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea, iară voi Mă veți vedea, că Eu sânt viu și voi veți fi vii.

20. În zioa aceea, veți cunoaște că Eu sânt întru Tatăl Meu, și voi întru Mine și Eu întru voi.

21. Cel ce are poruncile Meale și le

păzește, acela easte carele Mă iubeaște. Și cel ce Mă iubeaște, iubi-să-va de Tatăl Meu și Eu voiu iubi pre el și Mă voiu arăta lui”.

22. Zis-au Lui Iuda (nu cel din Iscariot): „Doamne, ce s-au făcut, că noao vei să Te arăți, iară nu lumii?”

23. Răspuns-au Iisus și au zis lui: „De Mă iubeaște cineva, cuvântul Meu va păzi și Tatăl Meu va iubi pre El. Și la el vom veni și sălaș la el vom face.

24. Cel ce nu Mă iubeaște pre Mine cuvintele Meale nu le păzește. Și cuvântul care l-ați auzit nu easte al Meu, ci al Tatălui, Celui ce M-au trimis pre Mine.

25. Aceastea am grăit voao, la voi lăcuind.

26. Iară Mângăitoriu, Duhul cel Sfânt, pre Carele va trimite Tatăl întru numele Meu, Acela pre voi va învăța toate. Și va aduce aminte voao toate care am zis voao.

27. Pace las voao, pacea Mea dau voao, nu cum dă lumea dau voao. Să nu să turbure inima voastră, nici să se spăimân-teaze.

28. Auzit-ați că Eu am zis voao: «Merg și voiu veni la voi». De M-ați iubi, v-ați bucura pentru că am zis: «Merg la Tatăl, că Tatăl Meu mai mare decât Mine easte».

29. Și acum am zis voao, mai înainte decât a fi, ca, după ce va fi, să credeți.

30. Nu voiu grăi acum multe cu voi, că vine stăpânul lumii aceștia și întru Mine nu are nimica;

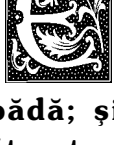
31. Ci ca să cunoască lumea că iubesc pre Tatăl.* Și cum Mi-au poruncit Tatăl, așa fac. Sculați-vă, să mergem de aici!

*Fap. 2, 23

CAP 15

Hristos, vița, Tatăl, lucrătoriul, iară ucenicii, mlădițele. Porunca lui Hristos de dragostea unuia cu altul adeasă să spune. Apostolii, priiatinii lui Hristos, căroră tainele Sale au descoperit și i-au ales să aducă rod pururea. Pre carii întâreaște împotriva urăciunii și izgonirii lumești, zicând că jidovii n-au mântuire de păcatul său.

1. u sânt vița cea adevărată și Tatăl Meu lucrătoriul easte.

2. Toată mlădița, carea nu aduce întru Mine roadă, o leapădă; și toată carea aduce roadă o curățește, ca mai multă roadă să aducă.

3.* Iată, voi curați santeți, pentru cuvântul care am grăit voao.

*Sus 13, 10

4. Rămâneți întru Mine și Eu întru voi. Precum mlădița nu poate să aducă roadă întru sine de nu va fi în vița, a-

șea nici voi, de nu veți fi în Mine.

5. Eu sânt vița, voi mlădițele. Cel ce lăcuiaște întru Mine și Eu întru el, acela aduce roadă multă, că fără de Mine nu puteți face nimica.

6. De nu va rămânea cineva întru Mine, să va scoate afară ca mlădița și să va usca; și o vor aduna și o vor băga în foc și va arde.

7. De veți rămânea întru Mine și cuvintele Meale de vor rămânea întru voi, orice veți vrea veți ceare și va fi voao.

8. Întru aceasta S-au proslăvit Tatăl Meu, ca roadă multă să aduceți și să fiți Mie ucenici.

9. Cum M-au iubit pre Mine Tatăl și Eu am iubit pre voi; rămâneți întru dragostea Mea.

10. De veți ținea poruncile Meale, veți rămânea întru dragostea Mea. Cum și Eu poruncile Tatălui Meu am păzit și rămâiu întru dragostea Lui.

11. Aceastea am grăit voao, ca bucuriia Mea întru voi să rămâie, și bucuriia voastră să se plinească.

Sus 12. Această este porunca Mea, ca să vă iubiți unul cu altul cum v-am iubit Eu pre Efesea. voi.

5, 2 13. Mai mare dragoste decât aceasta 1 Tesal. nimene nu are, ca să-și puie cineva sufletul

4, 9 său pentru priiatinii săi.

14. Voi priiatinii Mie veți fi, de veți face câte poruncesc Eu voao.

15. De acum nu vă mai chem pre voi slugi, că sluga nu știe ce face domnul său, ci pre voi v-am chemat priiatini, pentru că toate ceale ce am auzit de la Tatăl Meu am arătat voao.

Mat. 16. Nu voi M-ați ales pre Mine, ci Eu v-am ales pre voi și v-am pus ca să meargeți și 28, 19 roadă să aduceți. Și roada voastră va rămânea, ca orice ați ceare de la Tatăl întru

numele Meu să vă dea voao.

Ioan 17. Aceastea poruncesc voao, ca: să vă iubiți unul cu altul. 3, 11

4, 7 18. De vă uraște pre voi lumea, știți că pre Mine, mai înainte decât pre voi, M-au urât.

19. De ați fi din lume, lumea ar iubi pre al său; iară căci nu sânteti din lume, ci Eu v-am ales pre voi din lume, pentru aceea ureaște pre voi lumea.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul care am zis voao: «Nu este sluga mai mare decât domnul său». De M-au gonit pre Mine,* și pre voi vă vor goni; de au păzit cuvântul Mate. Meu, și al vostru vor păzi. 10, 24

21. Ci aceastea toate vor face voao pentru numele Meu, căci nu știu pre Cel ce M-au trimis pre Mine.

22. De nu aș fi venit și nu aș fi grăit lor, păcat nu ar avea; iară acum nu au cu ce să îndrepta de păcatul său.

23. Cel ce Mă ureaște pre Mine și pre

Tatăl Meu ureaște.

24. De nu aș fi făcut lucruri întru ei, care nimene altul nu au făcut, păcat nu ar avea; iară acum au și văzut și M-au urât și pre Mine și pre Tatăl Meu.

25. Ci ca să se umplă cuvântul care easte scris în Leagea lor,* că: «M-au urât în zădar». **Psalm* 24, 20

26.* Iară când va veni Mângăitoriul, pre Carele Eu voi trimite voao de la Tatăl (Duhul Adevărului, Carele de la Tatăl porceade), Acela va mărturisi de Mine. **Luca* 24, 49

27. Iară și voi îți mărturisi, că din început cu Mine sânteti.

CAP 16

Ucenicilor vestește viitoarele izgoniri și că mai bine e lor de va mearge El, să vie Mângăitoriul, Carele va vâdi lumea. Și pre ei îi va învăța și pre Hristos va proslăvi. Arată ce ziseasă: „Puțin și nu Mă veți vedea”. Adăogând pilda de muiarea ce naște. Îndeamnă să ceară de la Tatăl cu numele Lui. Și vestește fuga.

1. ceastea am grăit voao, ca să nu vă smintiți.

2. Scoate-vor pre voi din săboară. Ci va veni vreamă ca tot cine va ucide pre voi i să va părea că slujbă aduce lui Dumnezeu.

3. Și aceastea vor face voao, pentru că nu au cunoscut pre Tatăl, nici pre Mine.

4. Ci aceastea am grăit voao, ca, deacă va veni ceasul, să vă aduceți aminte de aceastea, pentru că am zis voao. Și aceastea de la început nu le-am spus voao, pentru că eram cu voi.

5. Iară acum merg la Cel ce M-au trimis pre Mine și nimene dintru voi nu Mă întreabă: «Unde mergi?»

6. Ci, pentru că am grăit aceastea voao, întristare au umplut inima voastră.

7. Ci Eu adevărul zic voao: Mai bine easte voao ca să merg Eu. Că, de nu voi mearge Eu, Mângăitoriul nu va veni la voi. Iară de voi mearge, trimite-L-voiu pre El la voi.

8. Și venind Acela, va muștra lumea de păcat și de dreptate și de judecată.

9. De păcat, pentru că nu cred întru Mine; 10. Iară de dreptate, pentru că la Tatăl Meu merg și nu Mă veți mai vedea;

11. Iară de judecată, pentru că stăpânitoriul lumii aceștia s-au judecat.

12. Încă multe am a zice voao, ci acum nu le puteți purta.

13. Iară când va veni Acela, Duhul Adevărului, va învăța pre voi tot adevărul, că nu va grăi de la Sineși, ci câte va auzi va grăi. Și ceale viitoare va spune voao.

14. Acela Mă va mări pre Mine, că dintru

al Mieu va lua și va spune voao.

15. Toate câte are Tatăl ale Meale sânt. Pentru aceasta am zis că dintr-al Mieu va lua și va vesti voao.

16. Puțin, și nu Mă veți vedea, și iarăși puțin, și Mă veți vedea. Că Eu merg la Tatăl”.

17. Deci, au zis unii din ucenicii Lui întră sâne: „Ce easte aceasta ce zice noao: «Puțin, și nu Mă veți vedea, și iară puțin, și Mă veți vedea», și cum că: «Eu merg la Tatăl»?”

18. Deci, zicea ei: „Ce easte aceasta carea zice: «Puțin»? Nu știm ce grăiaște”.

19. Iară Iisus au cunoscut că vor să-L întreabe pre El și au zis lor: „De aceasta vă întrebați între voi, pentru că am zis: «Puțin, și nu Mă veți vedea, și iarăși puțin, și Mă veți vedea»?”

20. Amin, amin zic voao că voi veți plânge și veți suspina, iară lumea să va bucura. Și voi vă veți întrista, ci întristarea voastră să va întoarce întră bucurie.

21. Muiarea, când naște, întristare are, pentru că au venit ceasul ei; iară după ce naște pruncul, mai mult nu-și aduce aminte de întristare, pentru bucuria că s-au născut om în lume.

22. Deci, și voi acum întristare aveți, și iarăși voi veți vedea pre voi și să va bucura inima voastră și bucuria voastră nimene nu o va lua de la voi.

23. Și în zioa aceea pre Mine nu Mă veți întreba de nimica.* Amin, amin zic voao că: orice veți ceare de la Tatăl întră numele Mieu da-va voao.

*Mat.

7, 7

21, 22

Marco

11, 24

Luca

11, 9

Sus

14, 13

Iacov

1, 5

24. Până acum nu ați cerut nimica întră numele Mieu; ceareți și veți lua, ca bucuria voastră să fie deplină.

25. Acestea în pilde am grăit voao. Ci va veni vreamă când nu voi mai grăi în pilde voao, ci chiar de Tatăl Mieu voi spune voao.

26. În zioa aceea întră numele Mieu veți ceare și nu zic voao că Eu voi ruga pre Tatăl pentru voi.

27. Că Însuși Tatăl vă iubeaște pre voi, că voi încă M-ați iubit pre Mine și ați crezut că de la Dumnezeu am ieșit.

28. Ieșit-am de la Tatăl și am venit în lume; și iarăși las lumea și merg la Tatăl”.

29. Zis-au cătră El ucenicii Lui: „Iată, acum chiar grăiești și nici o pildă nu zici.

30. Acum știm că știi toate și nu-ți trebuiaște ca să te întreabe cineva. Pentru aceasta creadem că de la Dumnezeu ai ieșit”.

31. Răspuns-au Iisus lor: „Acum creadeți?”

*Mate.

26, 31

Marco

14, 27

32.* Iată, vine ceasul și acum au sosit ca să vă răsipiți fieștecarele la ale sale și pre Mine sângur Mă veți lăsa. Și nu sânt sângur, că Tatăl cu Mine easte.

33. Acestea am grăit voao, ca să aveți întră Mine pace. În lume scârbă veți avea; ci îndrăzniți, că Eu am biruit lumea”.

CAP 17

Rugăciunea lui Hristos cătră Tatăl. Amânduror proslăvire pentru ucenici și pentru cei ce prin ei vor creade într-Însul. Să se păzască de rău și toți să fie una. Și să cunoască lumea că El de la Tatăl au fost trimis.

1. ceastea au grăit Iisus și Și-au rădicat ochii Săi spre ceriu și au zis: „Părinte, venit-au ceasul! Proslăveaște pre Fiiul Tău, ca și Fiiul Tău să Te proslăvească pre Tine.

2.* Precum ai dat Lui putere preste tot trupul, ca tot ce ai dat Lui să le dea lor viață veacinică. *Mat. 28, 18

3. Și aceasta easte viața cea veacinică, ca să Te cunoască pre Tine, singur Dumnezeu adevărat, și pre Carele ai trimis, pre Iisus Hristos.

4. Eu Te-am proslăvit pre pământ, lucrul am sfârșit, care Mi-ai dat Mie să fac.

5. Și acum, proslăveaște-Mă, Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu mărirea carea am avut la Tine, mai înainte până a nu fi lumea.

6. Arătat-am numele Tău oamenilor pre carii i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi era și Mie i-ai dat pre ei și cuvântul Tău l-au păzit.

7. Acum au cunoscut cum că toate câte ai dat Mie de la Tine sânt.

8. Că cuvintele care Mi-ai dat Mie le-am dat lor și ei le-au priimit. Și au cunoscut adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.

9. Eu pentru acestia rog, nu pentru lume, ci pentru acestia pre carii i-ai dat Mie, că ai Tăi sânt.

10. Și ale Meale toate ale Tale sânt. Și ale Tale, ale Meale, și M-am proslăvit într-înșii.

11. Și de acum nu mai sânt în lume, iară aceștia în lume sânt și Eu la Tine viu. Părinte Sfinte, păzește pre ei în numele Tău, pre carii i-ai dat Mie ca să fie una, precum și noi.

12. Când eram cu ei în lume, Eu păzeam pre ei întră numele Tău. Pre carii i-ai dat Mie i-am păzit; și nici unul dintr-înșii nu au perit, fără numai fiiul pierzării,* ca să se plinească Scriptura. *Jos 18, 9

13. Iară acum, la Tine viu și acestea grăiesc în lume, ca să aibă bucuria Mea deplin întră sâne. Psalm 108, 8

14. Eu am dat lor cuvântul Tău și lumea i-au urât pre ei, pentru că nu sânt din lume. Precum și Eu nu sânt din lume.

15. Nu Mă rog ca să-i iai pre ei din

lume, ci ca să-i păzești pre ei de cel rău.

16. Că ei din lume nu sânt, precum și Eu din lume nu sânt.

17. Sfințește-i pre ei întru adevărul Tău; cuvântul Tău adevăr easte.

18. Precum M-ai trimis pre Mine în lume, și Eu i-am trimis pre ei în lume.

19. Și pentru ei Eu Mă sfințesc pre Mine Însumi, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr.

20. Iară nu pentru aceștia numai Mă rog, ci și pentru cei ce vor creade prin cuvântul lor întru Mine.

21. Ca toți să fie una, precum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine. Ca și ei întru Noi una să fie, ca lumea să crează că Tu M-ai trimis.

22. Și Eu mărirea carea ai dat Mie o am dat lor, ca să fie una, cum și Noi una sântem:

23. Eu întru ei și Tu întru Mine, ca să fie desăvârșit întru una și ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și i-ai iubit pre ei, precum pre Mine M-ai iubit.

24. Părinte, pre carii i-ai dat Mie voiu ca, unde sânt Eu, și ei să fie cu Mine, ca să vază mărirea Mea, carea Mi-ai dat Mie. Că M-ai iubit pre Mine mai înainte de întemeierea lumii.

25. Părinte Dreapte, și lumea pre Tine nu Te-au cunoscut, iară Eu Te-am cunoscut. Și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis pre Mine.

26. Și am arătat lor numele Tău și-l voiu arăta, ca dragostea cu carea M-ai iubit pre Mine întru ei să fie, și Eu întru ei”.

CAP 18

Iisus să prinde de jidovi, lor întâiu de cuvântul Lui pre pământ căzând. La Ana și Caiafa să duce, răspunzind arhierilor ce-L întreba. Cu palma să taie. De trei ori de Petru să tăgăduiaște. Dus fiind la divan, zicea lui Pilat că împărăția Sa nu e din lumea aceasta. Jidovii poftesc să moară Iisus, slobozindu-să Varava.

*2 Împă.
15, 23
Mate.
26, 36
Marco
14, 32
Luca
22, 39
*Mat.
26, 47
Marco
14, 43
Luca
22, 47

1.* ceastea zicând, Iisus au ieșit cu ucenicii Săi de ceaea parte de râul Chedrului, unde era o grădină, în carea au intrat El și ucenicii Lui.

2. Și știa Iuda, cel ce L-au vândut pre El, locul, pentru că de multe ori să aduna acolo Iisus cu ucenicii Săi.

3.* Iară Iuda, luând oaste și de la arhierii și de la fariseii slugi, au venit acolo cu fălănare și cu făclii și cu arme.

4. Deci, Iisus, știind toate ceale ce era să vie asupra Lui, ieșind, au zis lor: „Pre cine căutați?”

5. Răspuns-au Lui: „Pre Iisus Nazarineanul”.

CAP 17 ȘI 18

Zis-au lor Iisus: „Eu sânt”. Și sta cu ei și Iuda, carele vândusă pre El.

6. Iară cum au zis lor: „Eu sânt”, s-au înturnat ei înapoi și au căzut la pământ.

7. Și iară i-au întrebat pre ei Iisus: „Pre cine căutați?” Ei au zis: „Pre Iisus Nazarineanul”.

8. Răspuns-au Iisus: „Zis-am voao că Eu sânt. Deci, de Mă căutați pre Mine, lăsați pre aceștia să se ducă,

9. Ca să se umplă cuvântul care au zis* că: *Sus
«Din carii Mi-ai dat Mie, nu am pierdut dintru 17, 12
ei nici unul»”.

10. Iară Simon Petru, având sabie, o au scos și au lovit pre sluga arhierului și i-au tăiat urechiia lui cea dreaptă. Și era numele slugii Malh.

11. Deci, au zis Iisus lui Petru: „Bagă sabiia ta în teacă. Au nu voiu bea păharul care Mi-au dat mie Tatăl?”

12. Iară oastea și căpeteniia și slugile jidovilor au prins pre Iisus și L-au legat.

13.* Și L-au adus pre El la Ana întâiu, că era *Luca
socru lui Caiafa, carele era arhieru într-acel 3, 2
an.

14. Și era Caiafa* cel ce dădusă sfat jidovilor *Sus
că mai bine easte un om să moară pentru 11, 49
norod.

15. Și mergea după Iisus Simon Petru și alt ucenic. Iară ucenicul acela era cunoscut arhierului. Și au intrat cu Iisus în curtea arhierului.

16. Iară Petru sta la ușe afară.* Deci, au ieșit *Mat.
celalalt ucenic, carele era cunoscut arhieru- 26, 58
lui, și au zis portăriței și au băgat înlăuntru Marco
pre Petru. 14, 54

17. Și au zis slujnica, portărița, lui Petru: Luca
„Au, doară, și tu ești din ucenicii acestui 22, 55
om?” Zis-au el: „Nu sânt”.

18. Și sta curteanii și slugile, carii făcuse foc, că era frig și să încălzea. Și era cu dânșii și Petru stând și încălzindu-să.

19. Deci, arhierul au întrebat pre Iisus de ucenicii Lui și de învățatura Lui.

20. Răspuns-au Iisus lui: „Eu de față am grăit lunei; Eu pururea am învățat în sinagoga și în besearică, unde de pretutindinea jidovii să adună. Și întru ascuns nu am grăit nimic.

21. Ce Mă întrebi pre Mine? Întreabă pre cei ce au auzit ce am grăit lor. Iată, aceștia știu ceale ce am zis Eu”.

22. Și aceastea zicând El, unul din slugile care sta înainte au lovit preste obraz pre Iisus, zicând: „Așea răspunzi arhierului?”

23. Răspuns-au Iisus lui: „De am grăit rău, mărturiseaște de rău. Iară de am grăit bine, ce Mă bați?”

24.* Și L-au trimis pre El Ana, legat, la *Mat.
Caiafa, arhierul. 26, 57

Marco 25. Iară Simon Petru era stând și încal-
14, 53 zin-du-se.* Și i-au zis lui: „Au, doară, și tu
*Mat. ești din ucenicii Lui?” Iară el s-au lepădat și
26, 69 au zis: „Nu sânt”.

Marco 26. Zis-au unul din slugile arhiereului, rudă
14, 67 fiind celui ce-i tăiasă Petru urechiia: „Au
Luca nu te-am văzut eu pre tine în grădină cu
22, 56 Dânsul?”

27. Și iară s-au lepădat Petru. Și îndată au cântat cocoșul.

Mat. 28. Și au adus pre Iisus de la Caiafa în di-
27, 2 van, și era dimineața. Și ei nu au intrat în
Marco divan, ca să nu să spurce. Ci ca să mânânce
15, 1 paștile.

Luca 29. Și au ieșit Pilat la ei și au zis: „Ce pără
23, 1 aduceți asupra omului acestuia?”

Fap. 30. Răspuns-au ei și au zis lui: „De nu ar fi
10, 18 fost Acesta făcătoriu de rău, nu L-am fi dat
11, 10 pre El ție”.

31. Deci, au zis lor Pilat: „Luoți-L pre El voi, și după legea voastră judecați pre El”. Zis-au lui jidovii: „Noao nu ne easte slobod a omorî pre nimene”.

Mat. 32. Ca cuvântul lui Iisus să se plinească,
20, 19 care au zis însemnând cu ce moarte era să moară.

Mat. 33. Și au intrat Pilat iarăși în divan și au
27, 11 chemat pre Iisus și au zis Lui: „Tu ești
Marco împăratul jidovilor?”
15, 2

Luca 34. Răspuns-au Iisus lui: „De la tine însuți
23, 3 zici tu aceasta, au alții ț-au zis ție de Mine?”

35. Răspuns-au Pilat: „Au, doară, și eu sânt jidov? Neamul Tău și arhiereii Te-au dat mie. Ce ai făcut?”

36. Răspuns-au Iisus: „Împărăția Mea nu easte din lumea aceasta. De ar fi împărăția Mea din lumea aceasta, slugile Meale s-ar nevoi ca să nu Mă dau jidovilor. Iar acum, împărăția Mea nu easte de aici”.

37. Zis-au drept aceaea Pilat Lui: „Au împărat ești Tu?” Răspuns-au Iisus: „Tu zici că Eu împărat sânt. Eu spre aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Și tot cel ce easte din adevăr ascultă glasul Mieu”.

38. Zis-au Pilat Lui: „Ce easte adevărul?” Și aceasta zicând, iarăși au ieșit la jidovi și le-au zis lor: „Eu nici o vină nu aflu întru El.

Mat. 39. Ci easte voao obiceiiu să vă slobozesc
27, 15 pre unul la Paști. Deci, voia vă easte să vă
Marco sloboz voao pre împăratul jidovilor?”
15, 6

Luca 40. Deci, au strigat iarăși toți, zicând: „Nu
15, 17 pre Acesta, ci pre Varava”. Iar Varava era tâlharu.

CAP 19

De la Pilat Să bate și, în multe chipuri batjocorit, cu spini încununat spre moarte Să ceare. Și iarăși de Pilat Să întreabă. Arată că numai de sus are asupra Lui putere. Pilat, îndoit, pre Iisus, pre Carele zicea împăratul jidovilor, spre moarte judecă. Iisus, purtându-Și crucea, întră tâlhari

Să răstignească. Puindu-se de Pilat deasupra scrisoarea și împărțindu-să de ostași veșmintele și aruncându-să soarte pentru îmbrăcămintea lui Iisus. Mumei, pre Ioan și pre mumă-sa lui Ioan încredințază. Și, însătoșind, cu oțet Să adapă și, săvârșind toate, Își dă sufletul, frângându-să fluierile tâlharilor. Lui Hristos coasta I să împunge, din care curge sânge și apă. Și trupul Lui, cu mirhă și aloie ungându-să, să îngroapă.

1. eci, atunci au luat Pilat pre Iisus și L-au bătut.

2.* Și ostașii, împletind cunună de spini, I-au pus Lui pre cap. Și cu haină mohorâtă L-au îmbrăcat pre El.

3. Și zicea: „Bucură-Te, împăratul jidovilor!” și-I da Lui pâlmi.

4. Deci, Pilat iarăși au ieșit afară și au zis lor: „Iată-L, aduc voao pre El afară ca să cunoașteți că nici o vină nu aflu întru El”.

5. Deci, au ieșit Iisus afară purtând cununa cea de spini și haina cea mohorâtă. Și le-au zis lor: „Iată, Omul!”

6. Iară deaca L-au văzut pre El arhiereii și slugile, au strigat, zicând: „Răstignească-L! răstignească-L pre El”. Zis-au lor Pilat: „Luoți-L voi pre El și-L răstigniți, că Eu nu aflu vină întru El”.

7. Răspuns-au jidovii: „Noi lege avem și după legea noastră trebuie să moară, că pre Sine Fiiul lui Dumnezeu S-au făcut”.

8. Iară deaca au auzit Pilat acest cuvânt, mai vârtos s-au temut.

9. Și au intrat în divan iarăși și au zis lui Iisus: „De unde ești Tu?” Iară Iisus răspuns nu i-au dat lui.

10. Deci, au zis Pilat Lui: „Mie nu-mi grăiești? Nu știi că puteare am să Te răstignesc și puteare am să Te slobozesc?”

11. Răspuns-au Iisus: „Nu ai avea nici o puteare asupra Mea, de nu ți s-ar fi dat ție de sus. Pentru aceaea, cel ce M-au dat pre Mine ție mai mare păcat are”.

12. Dintru aceaea căuta Pilat să-L sloboază pre El. Iară jidovii striga, zicând: „De vei slobozi pre acesta, nu ești priiatin chesariului. Că tot cel ce să face pre sine împărat stă împotrivă chesariului”.

13. Iară Pilat, auzind cuvântul acesta, au scos pre Iisus afară și au șezut la judecată în locul ce să zice „Pardosit cu pietri”, iară jidovească Gavata.

14. Și era Vinerea Paștilor, ca la al șeselea ceas. Și au zis jidovilor: „Iată împăratul vostru”.

15. Iară ei striga: „Ia-L, ia-L, răstignească-L pre El!” Zis-au lor Pilat: „Dar răstigni-voiu pre Împăratul vostru?” Răspuns-au arhiereii: „Nu avem împărat, ci numai pre chesariul”.

16. Deci, atunci L-au dat lor să-L răstignească. Și au luat pre Iisus și L-au dus.

17.* Și, purtându-Și crucea Sa, au ieșit

*Mat.

27, 27

Marco

15, 16

*Mat.

27, 33

Marco 15, 22 la locul care să chiiamă al Căpăținei, care să zice evreiaște Golgota,

Luca 23, 33 18. Unde L-au răstignit pre El și împreună cu El și pre alți doi, de ceasta parte și de ceaealaltă, și în mijloc pre Iisus.

19. Scris-au și tituluș Pilat și l-au pus pre cruce și era scris: „Iisus Nazarineanul, Împăratul jidovilor”.

20. Și acest tituluș mulți din jidovi l-au cetit, că locul unde Să răstignisă Iisus era aproape de oraș. Și era scris jidoveaște, elineaște, romaneaște.

21. Deci, zicea arhieriei jidovilor: „Nu scrie: «Împăratul jidovilor», ci pentru că El au zis: «Împăratul jidovilor sânt»”.

22. Răspuns-au Pilat: „Ce am scris, am scris”.

Mat. 27, 35 Marco 15, 14 [24] Luca 23, 34 23. Deci, ostașii, deacă au răstignit pre Iisus, au luat hainele Lui (și le-au făcut patru părți, fieștecăruiă ostaș parte) și cămașa. Și era cămașa Lui necusută, de sus țesută preste tot.

Luca 23, 34 24. Deci, au zis între sine: „Să nu o sfâșiem, ci să aruncăm sorți pentru ea, a cui va fi”. Ca să se plinească Scriptura, carea

*Psalm 21, 19 zice: „Împărțit-au hainele Meale loruși și pentru cămașa Mea au aruncat soarte”. Și ostașii aceastea au făcut.

25. Și sta lângă crucea lui Iisus muma Lui și sora mumei Lui, Mariia a lui Cleopa și Mariia Magdalina.

26. Deci, Iisus, vezind pre mumă-Sa și pre ucenicul, pre carele iubea, stând, zis-au mumei Sale: „Muiare, iată fiiul tău!”

27. După aceea, au zis ucenicului: „Iată, mumă-ta!” Și dintru acel ceas o au luat ucenicul întru ale sale.

*Psalm 68, 25 28. După aceea, știind Iisus că toate s-au sfârșit, ca să se plinească Scriptura, au zis: „Mi-e seate”.

29. Și un vas plin de oțet zăcea. Iară ei, umplând un bureate de oțet și de isop și puindu-l întru o trestie, l-au adus la gura Lui.

30. Iară deaca au luat oțatul, Iisus au zis: „Sfârșitu-s-au”. Și, plecându-Și capul, Ș-au dat sufletul.

31. Deci, jidovii, pentru ca să nu rămâie pre cruce trupurile sâmbătă (pentru că era vineri, că era mare zi aceea a sâmbetei), rugat-au pre Pilat ca să se zdrobească fluierile lor și să se ia.

32. Deci, au venit ostașii și celui dintâiu i-au sfărmat fluierile și celualalt, carele era răstignit cu el.

33. Iară la Iisus venind, deaca L-au văzut că au murit, nu l-au sfărmat Lui fluierile.

34. Ci unul din ostași cu sulița coasta Lui au împuns și îndatăși au ieșit sânge și apă.

35. Și cel ce au văzut au mărturisit, și adevărată este mărturisirea lui. Și acela

știia că adevărat zice ca și voi să crea-deți.

36. Că aceastea s-au făcut ca să se plinească Scriptura: * „Os nu să va zdrobi dintr-Însul”.

37. Și, iarăși, altă Scriptură zice: * „Vedea-vor pre Carele L-au împuns”.

38. După aceastea, rugat-au pre Pilat Iosif cel din Arimatea (fiind ucenic lui Iisus, pre ascuns, pentru frica jidovilor) ca să ia trupul lui Iisus. Și au îngăduit Pilat. Deci, au venit și au luat trupul lui Iisus.

39. Și au venit și Nicodim (* carele venisă la Iisus noaptea întâiu), aducând amestecătură de smirnă și de aloi, ca la o sută de litre.

40. Și luară trupul lui Iisus și l-au înfășurat pre el în giolgiu cu aromatele, cum este obiceiul jidovilor a să îngropa.

41. Și era în locul acela, unde Să răstignise, grădină, și în grădină mormânt nou întru care încă nimene nu s-au fost pus.

42. Deci, acolo, pentru vinerea jidovilor, că aproape era mormântul, au pus pre Iisus.

CAP 20

Mariia Magdalina întâiu vine la mormânt, după aceea, Petru și Ioan. Aceaea, plângând la mormânt, veade îngeri și apoi pre Iisus cunoaște. Carele, arătându-Să apostolilor, pace le pofteaște. Și, arătându-le mâinile și coasta, le dă Duhul Sfânt, ca să iarte păcatele și să le ție. Și iară Tomei, ce nu credea, arătându-să cu ceialalți ucenici, Își dă trupul să-l pipăie: „Fericiti a fi, zicând, cei ce nevăzind au crezut”. Multe seamne a lui Hristos nu sânt scrisă întru această carte.

1* ară în zioa cea dintâiu a săptămânei, Mariia Magdalina venit-au de dimineață la mormânt, încă fiind întunearec, și au văzut pîiatra luată de pre mormânt.

2. Deci, au alergat și au venit la Simon Petru și la celalalt ucenic, pre carele iubea Iisus, și au zis lor: „Au luoat pre Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus”.

3. Deci, au ieșit Petru și celalalt ucenic și au mers la mormânt.

4. Și alerga amândoi împreună; iară celalalt ucenic au alergat mai curând decât Petru și au venit mai înainte la mormânt.

5. Și, plecându-să, au văzut giolgiurile zăcând, dar nu au intrat.

6. Deci, au venit și Simon Petru după dânsul și au intrat în mormânt și au văzut giolgiurile zăcând,

7. Și măhrama, carea fuseasă pre capul Lui, nu cu giolgiurile împreună zăcând, ci

*Ieșire 12, 47

Numer. 9, 12

*Zaha. 12, 10

Mate. 27, 57

Marco 15, 43

Luca 23, 50

*Sus

3, 2

*Mate. 28, 1

Marco 16, 1

Luca

24, 1

deosebi învăluită într-un loc.

8. Deci, atunci, au intrat și celalalt ucenic, carele venisă întâiu la mormânt, și au văzut și au crezut.

9. Că încă nu știa ei Scriptura, că trebuia să înviiază El din morți.

10. Și s-au întors ucenicii iarăși la ai săi.

Mat. 11. Iară Mariia sta lângă mormânt, plângând afară. Și plângând, s-au plecat în mormânt.

16, 5 12. Și au văzut doi îngeri în veșminte albe șezind, unul de cătră cap, și altul de cătră picioare, unde zăcusă trupul lui Iisus.

13. Și i-au zis ei aceia: „Muiare, ce plângi?” Zis-au ea lor: „Că au luat pre Domnul meu și nu știu unde L-au pus pre Dânsul”.

14. Și, după ce au zis acestea, s-au întors înapoi și au văzut pre Iisus stând, și nu știa că Iisus easte.

15. Zis-au ei Iisus: „Muiare, ce plângi? Pre cine cauți?” Iară ei părându-i-să că easte grădinariul, au zis Lui: „Doamne, de L-ai luat tu pre Dânsul, spune mie unde L-ai pus? Și eu voiu lua pre El”.

16. Zis-au ei Iisus: „Marie!” Iară ea, întorcându-să, au zis Lui: „Ravuni” (ce să zice „Învățătoriule”).

17. Zis-au ei Iisus: „Nu te atinge de Mine, că încă nu M-am suit la Tatăl Meu, ci mergi la frații Miei și le spune lor. Sui-Mă-voiu la Tatăl Meu și la Tatăl vostru, și la Dumnezeu Meu, și la Dumnezeu vostru”.

18. Și au venit Mariia Magdalina vestind ucenicilor că au văzut pre Domnul și acestea i-au zis ei.

Marc. 19. Deci, fiind seară, în zioa aceea, în zioa cea dintâiu a săptămânii, și ușile fiind Luca încuiate, unde erau ucenicii adunați pentru 24, 36 frica jidovilor, venit-au Iisus și au stătut în mijloc și au zis lor: „Pace voao!”

15, 5 20. Și aceasta zicând, le-au arătat mâinile și coasta Sa. Deci, ucenicii s-au bucurat văzind pre Domnul.

21. Și le-au zis lor Iisus iară: „Pace voao! Precum M-au trimis pre Mine Tatăl, și Eu trimiț pre voi”.

22. Și aceasta zicând, au suflat și le-au zis lor: „Luoți Duh Sfânt;

Mat. 23. Căroră veți ierta păcatele, să vor ierta lor. Și căroră le veți ținea, vor fi ținute”.

24. Iară Toma, unul din cei doisprezece, carele să chema Geamăn, nu era cu dânșii când au venit Iisus.

25. Deci, zicea lui ceialalți ucenici: „Am văzut pre Domnul”. Iară el au zis lor: „De nu voiu vedea în mâinile Lui sămnnul cuielor și de nu voiu pune deagetul meu în

sămnnul cuielor și de nu voiu pune mâna mea în coasta Lui, nu voiu creade”.

26. Și după opt zile, iară era înlăuntru ucenicii Lui și Toma cu ei. Venit-au Iisus, fiind ușile încuiate, și au stătut în mijloc și au zis: „Pace voao!”

27. După aceea, au zis Tomei: „Adu-ți deagetul tău încoace și vezi mâinile Meale, și ado mâna ta și o pune în coasta Mea. Și nu fi necredincios, ci credincios”.

28. Răspuns-au Toma și au zis: „Domnul meu și Dumnezeul meu!”

29. Zis-au Iisus lui: „Deacă Mă văzuși, Tomo, crezuși; fericiți carii nu au văzut și au crezut!”

30.* Și au făcut Iisus și alte seamne multe înaintea ucenicilor Săi care nu s-au scris în cartea aceasta. *Jos 21, 25

31. Iară acestea s-au scris ca să creadeți că Iisus easte Hristos, Fiiul lui Dumnezeu. Și, crezind, să aveți viață întru numele Lui.

CAP 21

Pescuind ucenicii, îi face Iisus a prinde mulțime de pești, prin care sămnn Petru, prin Ioan, cunoscând pre Domnul, să aruncă în mare. Și gătind prânz, de dragostea lui Hristos de trei ori întrebându-să, de trei ori ia a paște oile lui. Și de viitoarea sa patimă i să aduce aminte. În zădar cercetând despre moartea lui Ioan, nu s-au scris toate faptele lui Hristos.

1. upă acestea, iară S-au arătat Iisus ucenicilor Săi, la Marea Tiveriadei. Și S-au arătat așa:

2. Era împreună Simon Petru și Toma, carele să zice Geamăn, și Natanail, carele era din Cana Galileii, și cei a lui Zevedeu, și alți doi din ucenicii Lui.

3. Zis-au lor Simon Petru: „Mă duc să pescuiesc”. Zis-au ei lui: „Să meargem și noi împreună cu tine”. Și au ieșit și au intrat în corabie îndată, și întru acea noapte nu au prins nimica.

4. Iară deacă s-au făcut ziuo, stătut-au Iisus la țermuri; dar nu au cunoscut ucenicii că easte Iisus.

5. Zis-au lor Iisus: „Feților, nu cumva aveți ceva de mâncare?” Răspuns-au ei Lui: „Nu”.

6. Iară El au zis lor: „Aruncați mreajea de-a dreapta corabiei și veți afla”. Și au aruncat și nu mai putea să o tragă de mulțimea peștilor.

7. Deci, au zis ucenicul acela, pre carele iubea Iisus, lui Petru: „Domnul easte”. Iară Simon Petru, auzind că Domnul easte, s-au încins cu fota (că era gol) și s-au aruncat în mare.

8. Iară ceialalți ucenici cu luntrea au venit (că nu era departe de pământ, ci ca la doao sute de coți), trăgând mreajea cu peștii.

9. Iară deacă au ieșit la uscat, văzut-au jeratec zăcând și peaște pus pre el și pâine.

10. Zis-au lor Iisus: „Aduceți din peaștele care ați prins acum”.

11. Și s-au suit Simon Petru și au tras mreaja la uscat plină de pești mari, o sută și cincizeci și trei. Și atâta fiind, nu s-au rupt mreajea.

12. Zis-au lor Iisus: „Veniți de prânziți”. Și nimene nu cuteza din ucenici să-L întreabe pre El: „Tu cine ești?”, știind că easte Domnul.

13. Deci, au venit Iisus și au luat pâinea și le-au dat lor și peaștele, așijderea.

14. Cu aceasta, iată, a treia oară S-au arătat Iisus ucenicilor Săi după ce S-au sculat din morți.

15. Iară după ce au prânzit, au zis Iisus lui Simon Petru: „Simone a lui Iona, iubești-Mă mai mult decât aceștia?” Zis-au Lui: „Așea e, Doamne, Tu știi că Te iubesc”. Zis-au lui: „Paște melușeii Miei”.

16. Zis-au lui iarăși a doaoa oară: „Simone a lui Iona, iubești-Mă?” Răspuns-au Lui: „Așea e, Doamne, Tu știi că Te iubesc”. Zis-au Lui: „Paște oile Meale”.

17. Zis-au lui a treia oară: „Simone a lui Iona, iubești-Mă?” Și s-au întristat Petru, căci i-au zis lui a treia oară: „Iubești-Mă?” Și I-au zis Lui: „Doamne, Tu toate știi, Tu știi că Te iubesc”. Zis-au lui Iisus: „Paște oile Meale.

18.* Amin, amin zic ție. Când erai mai tinăr, *2 Pet. 1, 14 te încingeai pre tine însuși și umblai unde vrei, iară deacă vei îmbătrâni, întinde-vei mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde tu nu vei vrea”.

19. Iară aceasta au zis însemând cu ce moarte va mări pre Dumnezeu. Și aceasta zicând, i-au zis lui: „Vino după Mine”.

20.* Iară întorcându-să Petru, văzut-au pre ucenicul, pre carele iubea Iisus, mergând după El. Carele să și culcasă la cină pre pieptul Lui și ziseasă: „Doamne, cine easte cel ce va să Te vânză?” *Sus 13, 23

21. Pre acesta văzindu-l Petru, zis-au cătră Iisus: „Doamne, dar acesta ce e?”

22. Zis-au Iisus lui: „De voiu vrea să rămâie acesta până voiu veni, ce-ți easte ție? Tu vino după Mine”.

23. Și au ieșit cuvântul acesta între frați că ucenicul acela nu va muri. Și nu ziseasă Iisus lui că nu va muri, ci: „De voiu vrea să rămâie acesta până voiu veni, ce-ți easte ție?”

24. Acesta easte ucenicul cel ce mărturiseaște pentru acestea și au și scris aceastea. Și știm că adevărată easte mărturisirea lui.

25.* Sânt și altele multe care au făcut Iisus, *Sus 20, 30 carea, de s-ar fi scris câte una, nici în toată lumea mi să pare că n-ar încăpea cărțile care s-ar fi scris. Amin.

